

ဘဏ်ဝုဒဘယ် ကလာပါသလဲ

(၂၇၊ ၁၁၊ ၆၀)

၂၀

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာဓာတ် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍာတ
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးဟောကြားတော်မူ့သော
သစ္စာလေးပါးကရားတော် အမှတ်လည် (၁) မှထုတ်နှုတ်ပုံနိပ်ပါသည်။

မိုးကုတ်ဝိပသုနာအဖွဲ့၏ပြုပိ
ဤစာအုပ်ကို ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေပါသည်။

အမှတ် ၈၂၊ နတ်မောက်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့

တွင် ရနိုင်ပါသည်။

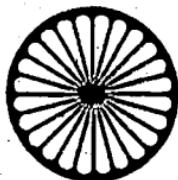
ပုံစံ - ၅၄၁၆၀၊ ၇၂၅၃၂

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍာတ

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

အမရပရီ၌၌ဟောကြားတော်မှသောတရားတော်

ဥာဏ်စည်က ဘယ်က လာပါသလဲ

(၂၃-၁၁-၆၀)

တမ္မခွင့်ပြုချက် အမှတ်

ထုတ်စေသူ ဦးအောင်ချို့ (မြ-၀၈၃၁)
မိုးကုတ်ပိပသုနာတရားစဉ်နှင့်
လုပ်ငန်းစဉ် ပြန်လွှားရေးအဖွဲ့ချုပ်။
အမှတ် ၈၂။ နတ်မောက်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၅၄၁၈၆၀

ပုန်ပိသူ ဦးဝင်းအောင် (မြ ၀၇၁၃၁)
သန်းထိုက်ရတနာပုန်ပိသုက်
အမှတ် ၈၄/၈၆၊ လမ်း(၅၀)၊
ပုဂ္ဂန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၂၉၈၆၃၄

ကျေးဇူးတော်ရှင်အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
အမရပူရမြို့၌ ဟောကြားသော တရားတော်
ဉာဏ်ဓညက ဘယ်ကလာပါသလဲ

(၂၃-၁၁-၆၀)

သုသိမပရီပို့နဲ့ ကြားဖူးကြသလား... (ကြားဖူးပါ
တယ်ဘုရား တစ်နွေက ဟောပြီးပါပြီ)၊ ဘယ်ဟောရသေးလို
လဲ... အစေလ ကသုပသာ ဟောတာ၊ သုသိမ မကြား
ရသေးဘူး... (မှန်ပါ)။

ကဲ... ဒါဖြင့် စတော့မယ်နော်... သူလည်း
တစ်မျိုးပဲ သူက နိဒါနဝိုဂုသံယုတ်ပါဋ္ဌာတော်ကလာတယ်၊
သူက သုသိမပရီပို့ဆိုတော့ ဘုရားသခ် ကိုယ်တော်မြတ်
ကြီးက သီတင်းသူးပြီးသကာလ... နေတော့ ဘုရားသခ်
ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ပွင့်လာတာ မကြာသေးဘူး...။
မကြာသေးတာနဲ့ မကြာသေးပေမယ့် ကံရော၊ ဉာဏ်ရော၊

ဝိရိယရော တက်လာတဲ့ ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဖြစ်နေတော့
ကံကလည်း ထမင်းရည်ချောင်းစီး လူ။ကြာ ပေးကြာ ကမ်းကြာ
တယ်။ ဒါ ကံသဘောကို... ॥ ဉာဏ်ကလည်း အတိတ်
ပစ္စဗွန် အနာဂတ် အကုန်သိတဲ့ဉာဏ်လည်း သူမှာပါတယ်
ဝိရိယကလည်း လျှော့သုံးယုံမှာ တစ်ယောက်ပြီး ကြီးစားလာတဲ့
ကိုယ်တော် ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝိရိယ မစုံဘူးလား (စုံပါတယ်ဘူးရား)
အင်း-စုံလာတဲ့ကိုယ်တော်ကြီးတက်လာတော့ ဒီသာသနာမှာ
လူ။ကြာ တန်းကြာ ပေးကြာ ကမ်းကြာ။ ရေးက ဘူးရုပ်တဲ့
တို့ပြောက်ပြီးမှာ အကုန်စားရမဲ့ သောက်ရမဲ့ ဖြစ်ကုန်ကြ
တယ်။

သူသီမပရို့စို့ခြေးကြာတယ်

ဘူးမပွင့်ခင်က တို့ဘူးကြီး ပြောက်ပြီးက
ရှိသေးတာကို... ॥ ဒါနဲ့ ဒီအထဲမှာ သူသီမဆိတဲ့ တို့
တစ်ယောက်ကလည်း သူက တို့ထဲမှာ ဉာဏ်ကောင်း
တယ်။ တော်တော်လျင်တဲ့ပိုလ်ပေါ့။ အဲဒီလိုဖြစ်ပြီးသကာလ
နေတော့ သူသီမကို တို့တွေက အစည်းအဝေး ဖွင့်ပြီး
ခေါ်တယ်။ သူသီမတို့တော့ စားရမဲ့ သောက်ရမဲ့။ နေကြီး
ထွက်လာတဲ့အလား၊ ပိုးစုန်းကြားကဲ့သို့ တို့တို့ဘူးတွေမှာ
အကုန်ဖြစ်ကုန်ကြပြီး။ အဲဒါ အမျိုးသားစောက်ရောက်ရေး
လုပ်ပါ။

အမျိုးသားကြီးပွားရေးလုပ်ပါ၊ အမျိုးသား ကြီးပွား
ရေး လုပ်ပါဆိုတော့ ဘာလုပ်ရမလဲ၊ ဟာ-မင်းဂေါတမ
ဘုရားဆီ သွားပါ၊ သွားပြီး မင်းတရားသင်ရမယ်။ မင်းက
ဉာဏ်ကောင်းတယ်။ ဂေါတမဆီသွားတရားသင်။ သင်ပြီး
သည့် အခြားမျှော် တိုကိုပြန်ပြီးပို့ချေ။ ပို့ချေတယ်ဆိုရင် တို့တရား
တစ်ဝက်၊ ဂေါတမတရားတစ်ဝက် ဟောလွှဲရှိရင် တို့ဘုန်းတန်
ခိုးပါရမဲ့ ပြန်ကြီးလာလိမ့်မယ်လို့ . . . ပြောတယ်။

အဲဒီတော့ သုသိမက ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် အမျိုးသား
ကြီးပွားရေးဆီရင် ဆောင်ရွယ်မယ်ဆိုပြီး ဘုရားဆီကို သွားဖို့
စိတ်ကူးကြည့်တယ်။ သို့သော် ဘုရားဆီကို သွားဖို့ဆီရင်
ရှင်သာရီပုတ္တရာဆီသွားလိုလည်း နေရာကျမှာ မဟုတ်ပါဘူး။
အရှင်မောဂ္ဂလာန်ဆီ သွားလည်း နေရာကျမှာ မဟုတ်ပါဘူး။
အရှင်အာနန္ဒာဟာ၊ အနီးစပ်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တယ်။ အရှင်
အာနန္ဒာဟာ သူတစ်ပါးလည်း သနားတတ်တယ်။ သူဆီကို
ဝင်ကပ်မှပဲဆီပြီး အရှင်အာနန္ဒာဆီ ဝင်ကပ်တယ်။

ရှင်အာနန္ဒာထံမြေက်လာတယ်

အရှင်အာနန္ဒာ ဒီဘုရားသာသနာတော်ကို ကြည့်ညို
လွန်းလို့ ဒီသာသနာတော်မှာပဲ ရှင်ရဟန်း လုပ်ပါရစေလို့
ပြောတယ်။ အရှင်အာနန္ဒာက သုသိမဟာ တိတ္ထိခေါင်း

ဆောင်ထဲမှာ ဒုတိယခေါင်းဆောင်လောက် ဖြစ်နေတဲ့
ဥစ္စာကြီး... သူက ဒီဘုရား သာသနတော်မှာ ကြည်ညို
လွန်းလိုဘုရား... သက်န်းဝတ်ပါရစေဆိုတာ ငါတော့
ဘယ်လိုယုံရမလဲ မသိဘူး၊ ဘုရားထဲ ခေါ်သွားမှပဲဆိုပြီး
ဘုရားထဲ ခေါ်သွားတယ်။

သူသိမပရီလိုအိုကို ဘုရားထဲ အရှင်အာနန္ဒာက
ခေါ်သွားတယ်။ ခေါ်သွားပြီးတော့မှ အရှင်အာနန္ဒာက
အရှင်ဘုရား သူသိမပရီလိုအိုက တပည့်တော်တို့ သာသန
တော်ကို ကြည်ညိုလို သာသနဝန်ထမ်း ရှင်ရဟန်း လုပ်ချင်
ပါသတဲ့ဟု မြတ်စွာဘုရားအား လျောက်ထားတယ်။

ရဟန္ဒာဖြစ်မှာမြို့လို့ဘုရားကလက္ခာတယ်

ဘုရားက အနာဂတ်သည်ကဲနဲ့ ကြည့်လိုက်တယ်။
ဒီကောင် အကောင်းဝင်တာလား၊ အဆိုးဝင်တာလားဆိုပြီး
ကြည့်လိုက်တယ်။ ကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ပြုဗုံး...
တရားခိုးမလို့လာတာကိုးဆိုပြီး သိတယ်။ သို့သော် ခိုးပေမယ့်
ခိုးရင်းနဲ့ပဲ သူရဟန္ဒာဖြစ်သွားလိမ့်မယ်လို့ နှစ်ချက်သိတယ်။
တရားခိုးမယ် ဆိုတာလည်း သိတယ်။ ခိုးရင်း ရဟန္ဒာဖြစ်မယ်
ဆိုတာလည်း သိတယ်။

နှစ်ချက်သိတာနဲ့ က... သူသိမကို ရေချိုးပြီး

ရဟန်းခံပေးလိုက်စမ်း . . . ॥ ရဟန်းခံပေးလိုက်တော့ သူသီမ
ကတော့ အကြိုက်တွေပြီ . . . ॥ ငါတော့ ပိုင့် (Point) တစ်ခု
တော့ ကောင်းကောင်းမိတာပဲဆိုပြီး သူစိတ်ထဲမှာ ဝမ်းမြောက်
ဝမ်းသာဖြစ်ပြီးနေရာ၊ နေရာကနေပြီးသကာလ တောကရဟန်း
တွေက သီတင်းကျေတ်တော့ လာကြတယ်။ “ခီဏာဏတိ၊ ဂုသိတံ
ပြဟွေစရိယ်၊ ကတံကရဏီယ် နာပရု ကူးကူးတွေတ္ထာယာတိ ပဇာနာမ”
ဆိုပြီး လျှောက်ကြတယ်။

ခီဏာဏတိဆိုတာ တပည့်တော်တို့ ပဋိသန္ဓာတ်တဲ့
ဥစ္စာ ကုန်ခဲ့ပါပြီဘုရား . . . ॥ ဒုက္ခချုပ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်မဂ်လေးတန်
ရောက်ခဲ့ပါ ပြီဘုရား။ ဂုသိတံ ပြဟွေစရိယ် မြေတ်သောအကျင့်
တိုကိုလည်း တပည့်တော်တို့ ကျင့်ခဲ့ပါပြီဘုရား။ မဂ်ကိစ္စကိုလည်း
ကျင့်ပြီးပါပြီဘုရား။ ကတံကရဏီယ် မြှုဖွယ်ကိစ္စဟွေသမျက်း
တပည့်တော်တို့ ပြုလုပ်ပြီးပါပြီ ဘာမှ တပည့်တော်တို့ လုပ်စရာ
မကျင်တော့ပါဘုရား . . . ॥

သူသီမ၊ တရားဓမ္မြို့ဓိုးပြီ

နာပရု ကူးကူးတ္ထာယာတိ ပဇာနာမ နောက်
တစ်ဆယ့်ခြောက်ချက်သော မဂ်ကိစ္စကို တပည့်တော်တို့
လုပ်စရာမရှိတော့ပါ။ ရဟန္တာတို့ ကျင့်ဝတ် ၁၆-ချက်၊ ရဟန္တာ
တို့၏ ပရိယာယ်။

ဒါနဲ့ သူသီမက ဒီကိုယ်တော်တို့ လာတဲ့နောက်က
ချောင်းနားထောင်တယ်။ ဒီအထဲမှာ ဆရာလက်ဆုပ် အကောင်း
ဆုံး ပြိုင် (Point)ဟာ ဘယ်သူပါလိမ့်မလဲလို့။ ဒီဉာဏ်ဖြင့်
အကောင်းဆုံးပဲလို့ ရဟန္တာတွေကို လျှောက်တဲ့ ပါဌိုတော်
တော့ နားလည်ပါလိမ့်မယ်။ ဒီလို နားလည်ပြီး သကာလ
နေတော့ ဆရာလက်ဆုပ်ပဲ။ ဘုရားကလည်း သာဓာခေါ်
လိုက်တယ်။ “ခြော်... တော့နေ တောင်နေရတဲ့ အကျိုး”
ဆုပ်ပါဘိတယ်ကွာ၊ ဝါတွင်းသုံးလ သွားနေတာ ရဟန္တာ
ဖြစ်တယ်လို့ ဖော်သာမပြောတာကိုး၊ သိပ်ဝမ်းသာသွားတယ်”
ဘုရားကလည်း သာဓာခေါ်တယ်။ ဆရာလက်ဆုပ်ပဲ။ ဆရာ
လက်ဆုပ်ဆိုတာ အကြိုးဆုံးပဲ။ အမကောင်းဆုံးတရားပဲ။

ဒါနဲ့ ဘုရားက ကိုယ်တော်တွေ. - က. . . အာဂန္တု
တွေ သွားကောင်းပို့ဟေ့။ ဘုရားက သိပ်ကြည်ညိုစရာ
ကောင်းတယ်ကွာ. . . ॥ လေးစရာ ကောင်းတယ်ကွာ. . .
ဆိုပြီး ပို့လိုက်တယ်။ ဖြုတ်ဆို ဒီကိုယ်တော်တွေနောက်
သူသီမ လိုက်တယ်။

ရဟန္တာဖြစ်ရင်ကောင်းကင်ဖြန့်နိုင်တယ်ထင်
နေတယ်

ဒီကိုယ်တော်တွေ နောက်ကိုလိုက်ပြီး အရှင်ဘုရား

တို့... “နီကာဏ်တိ၊ ဝါသိတံ ပြဟ္မစရှိယံ၊ ကတံ ကရအီယံ
နာပရံ ကျော်ထွားယာတိ၊ ပဇာနာမ” လို့ ... ဘုရားကို
လျောက်ထားကြတာကိုး။ ပဋိသန္ဓနနေတာလည်း ကုန်ပါပြီ
လို့ လျောက်ကြတယ်။ ဒီတော့ အရှင်ဘုရားတို့ ရဟန္တဖြစ်ကြ
ပြီလား...။ ကောင်းကင် ပုံနှင့်ရဲ့လား...။ မြေလျှိုးနှင့်ရဲ့
လား၊ သူ့တစ်ပါးပြောတာကို ဉာဏ်နဲ့သိပါရဲ့လားလို့ မေးတဲ့
အခါ သူ မှမေးထိုက်ဘူးလား၊ သူက ရဟန္တဖြစ်တယ်ဆိုရင်
ကောင်းကင်ပုံ မြေလျှိုးနှင့်တယ်လို့ မှတ်နေတယ်။

သုက္ခဝိပသာက၊ က ဒီလိုမှ မဟုတ်ဘဲကိုး...။ ယခု
လူတွေမှာလည်း ဒီအတိုင်းဖြစ်နေတယ်။ သုက္ခဝိပသာက
ဆိုတာ စျော်ခြောက်သွေ့တယ်၊ စျော်ခြောက်သွေ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
ဟာ ရဟန္တသာဖြစ်တယ်၊ ကောင်းကင်ပုံ မြေလျှိုးလို့ မရဘူး။
ဒါနဲ့ ခုန်က ရဟန္တတွေက ဖြေကြတယ်။ “ပညာဝိမုတ္တာ
ခေါမယံ အာဝါသာ သူသိမ”တဲ့၊ အာဝါသာ သူသိမာ = ငါရှင်
သူသိမ၊ မယံ = ငါတို့မှာ၊ ဝါ = ငါတို့သည် ပညာဝိမုတ္တာ =
ပညာနဲ့ ကိုလေသာမှ လွှတ်ခဲ့ကြကုန်၏။ ပညာနဲ့သာ လွှတ်ခဲ့
တယ်။ သမထမပါဘူးပြောတာ...။

အဲ... ခင်ဗျားတို့ကို ဟောသလို ပညာနဲ့ လွှတ်ဖို့
ရာလို့ မှတ်လိုက်ကြ... (တင်ပါ)၊ သမထ မပါဘူး...
(တင်ပါ)၊ နာလည်ပြီလား (တင်ပါ)၊ စဉ်းစားကြည့်ပါ
လားလို့ ဘုန်းကြီးက ပစ္စာပြန် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သိဖို့ ဦးသံခိုင်တို့

ကိုထွန်းရင်တို့ အရေးကြီးတယ်လို့ ပြောတယ်။ ပစ္စဗျာန်ပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ်ဆိုတာ “စက္ခာစ ပဋိစ္စ ရှုပေစ ဥပ္ပါဇ္ဈိစက္ခာဝိညာက်”
ဆိုတဲ့ဥစ္စ ဒါ-အတိတ် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဆိုမလားတဲ့ ပစ္စဗျာန်
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်လို့သာ ဆိုရမှာပဲ (မှန်ပါ)၊ ဒါဆိုတော့ကို ဒါသည်
ဝိညာက်ကိုရှုရမယ်။ ဘုန်းကြီးက ဒီကနေဖြီး မဂ္ဂိုင်ငါးပါးနဲ့
ရှုခိုင်းတယ်။

သမထကရောပါနေတာ

သမထကရောသာပါနေတာ၊ သူ့သီးသန့်အားထုတ်
ရမှာမဟုတ်ဘူး။ သူလည်းဖြစ်ပျက်ရှုတယ်။ နောက်
သူနောက်မှ လာတာတွေကို အင်း... ဖသဖြစ်ပျက်ရှု
တယ်။ ဝေဒနာဖြစ်ပျက်ရှုတယ်။ တဏ္ဍာ ဖြစ်ပျက်ရှုတယ်။
ဥပါဒါန်ဖြစ်ပျက်ရှုတယ်။ က ဖြစ်ပျက်ရှုတယ်။ ကျပ်တို့
ဒီအစီအစဉ်အတိုင်း မရှုဘူးလား... (ရှုပါတယ်ဘူား)။

တစ်ခုတစ်ခုရှု,ရှုသွားကြတယ်။ သမထပါသေး
သလားမေးတော့ ဘယ့်နှယ်ဆိုမလဲ... (မပါ,ပါ) မပါဘူး
သာဆိုတယ် အကျိုးဝင်နေတယ်လို့... ဦးသံခိုင် မှတ်ရ^၁
မယ်... (မှန်လှပါ)၊ သတိ၊ သမာဓိ၊ ဝိရိယတို့က သမထ
မဂ္ဂိုင်သုံးပါး...။ သမ္မာဒီဇို့၊ သမ္မာသက်ပွဲက ပညာမဂ္ဂိုင်
နှစ်ပါးဆိုတော့ မဂ္ဂိုင်ငါးပါး။ ဒါက ပညာမဂ္ဂိုင် သူနောက်လိုက်

မရှင်။ ဒါကြောင့် ဦးသံစိုင်ကို ဘုန်းကြီးဟောနေတဲ့တရားက
သွေ့။ . . . သမထနဲ့ ဝိပသုနာကွဲလွှဲတဲ့တရား . . .
(တင်ပါ)၊ ဖြစ်ပျက်ရှုတဲ့တရား။ သမထနဲ့ ဝိပသုနာကွဲလွှဲ
တဲ့တရား . . . (တင်ပါ)၊ ဖြစ်ပျက်ရှုတဲ့တရား သမထနဲ့
ဝိပသုနာကွဲလွှဲတဲ့တရားလို့ ဦးသံစိုင်နဲ့ မောင်ထွန်းရင်က
မှတ်ရမယ် (မှန်ပါ)၊ သေသေချာချာလည်း မှတ်ပေါ့ဖြား။ ဒီလိုနဲ့
သူတို့က ဒါတွေ ရှုပြီးသကာလ ဒါတွေ ဖြစ်ပျက်ရှုမြင်လို့
ဒါတွေ ဖြစ်ပျက် မူန်းလို့ ဒီဖြစ်ပျက်တွေဆုံးလို့ ရဟန်
ဖြစ်လာကြတယ်။ အဲ မရှင်ရှုစ်ပါး ပြည့်ပြီးတော့ ဖြစ်လာ
တယ်။

ဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေကို သူက ကောင်းကင်ပျိန်သလား။
မြေလျှိုးနိုင်သလား။ သူတစ်ပါးပြောတာ သိရဲ့လား . . .
ရေထဲသွားနိုင်ရဲ့လား . . . । ရေထဲငပ်ချဉ်ပေါ်ချဉ် လုပ်နိုင်
ရဲ့လား။ မြေထဲကိုလျှိုးပြီးသကာလ သွားနိုင်ရဲ့လား။ သူမေး
တာက သမထလမ်းကို မေးတာ။ ဟိုပုဂ္ဂိုလ်တွေက
“ပညာဝိမုတ္တာ ခေါ် မယံ-အာဂုသော သူသီမ” အာဂုသော
သူသီမ-ငါရှင်သူသီမ၊ မယံ = ငါတို့သည်။ ပညာဝိမုတ္တာ ခေါ်
ပညာဦးစီးပြီးတော့ ကိုလေသာမှ လွှတ်ခဲ့တယ်။ ဒီနောက်မှ
ကိုလေသာတွေ မလွှတ်ဘူးလား . . . (တင်ပါဘူးရား)
လွှတ်တယ်မဟုတ်လား . . . (လွှတ်ပါတယ်ဘူးရား)။

ပညာလမ်းကတက်ကြေဘာ

ပညာဉီးစီးပြီးသကာလ လွတ်ခဲ့တယ်လို့ပြော
တော့... သူကနားမလည်ဘူး။ တိထိုဘက်က ကူးလာ
တော့ သမာဓိလမ်း ဘယ်နားလည်မလဲ။ ပညာစခန်း၊
သမာဓိစခန်း သူနားမလည်ဘူး။ နားလည်သေးရဲ့လား...
(မလည်ပါဘူာရား)၊ မလည်တဲ့အတွက် အရှင်ဘူာရားတို့ဟော
တာ ကျော်းလွန်းပါတယ်တဲ့ ပညာနဲ့ ကိုလေသာမှ လွတ်လာ
တယ်ဆိုတဲ့ကို တပည့်တော် နားမလည်ဘူး၊ အကျယ်ပြော
စမ်းပါ...။ အကျယ်လည်း ပြောစရာမရှိဘူး။ ရှိရဲ့လား...
(မရှိပါဘူာရား)၊ သူတို့က ပညာနဲ့ ကိုလေသာမှ လွတ်လာ
တယ်။ ပညာနဲ့ ကိုလေသာမှ လွတ်ကင်းပြီး ရဟန္တာဖြစ်လာ
တယ်...။

(အလုပ်ကိစ္စပါ)၊ အလုပ်ကိစ္စ။ ဒါနဲ့ အရှင်ဘူာရားတို့
ပညာနဲ့ ကိုလေသာမှလွတ်လာတယ်ဆိုတော့ တပည့်တော်
ကို အကျယ်ပြောစမ်းပါဆိုတော့ တို့-ဘာမှမပြောတတ်ဘူး။
ပညာနဲ့ ကိုလေသာမှ လွတ်လာတယ်လို့ထား။ တို့အလုပ်က
တော့ ဒီအလုပ်စဉ်ဒါပဲဆိုတော့၊ ပညာနဲ့ကိုလေသာ လွတ်ပြီး
သကာလ လာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဖြစ်လေသာကြောင့်
ကိုထွန်းရင်ရဲ့၊ ကောင်းကင်ပုံ မြေလျှိုးများ ပါဦးမလား...
(မပါ၊ ပါဘူာရား)၊ မြေလျှိုးမပါဘူး။ မြေလျှိုးလုပ်ချင်ရင်

နောက်ထပ် သမာဓိ ထူထောင်ရညီးမယ်။ မဟုတ်ဘူးလား
အဘိဉာဏ်ရအောင် လုပ်ရညီးမယ်...။ ဒါ-တစ်လမ်းပဲ။

အဘိဉာဏ်က ဓလာကိုလမ်း

အဘိဉာဏ်စခန်းဟာ လောကိုလမ်းပဲ... (တင်ပါ)
အဲ ဖီတော့ ခင်ဗျားတိုကို သင်ပေးနေတာ ဟိုကျလုပ်ဖို့
နီကြားမှာလည်း နှုလုံးသွင်းဖို့ သင်ပေးနေတာ။ ပညာနဲ့
ကိုလေသာမှ လွှတ်အောင်လုပ်ရမယ်။ သဘောကျသလား
(ကျပါတယ်)၊ ပညာနဲ့ ကိုလေသာ လွှတ်အောင်ဆိုတော့
သူခေါင်းဆောင်တယ်၊ သမ္မာဒီဇို့ သမ္မာသက်ပွဲက
ခေါင်းဆောင်တယ်။ ဒါတွေက နောက်လိုက်ဖြစ်နေတယ်။
သမထမှ သွားတော့မယ်ဆိုရင် ဒါဖြုတ်ထားပြီး ဒါ-
ခေါင်းဆောင်တင်ရမယ်... (တင်ပါ)၊ ဒါ-ခေါင်းဆောင်တင်
ရမယ်။ သမထ လေးဆယ်ထဲက တစ်ပါးပါး ရှုရမယ်။
ဖြစ်ပျက် မရှုနိုင်ဘူး... (မရှုနိုင်ပါဘူးရား)

အဲဒီလမ်းက တက်လိုရှိရင်တော့ အဲဒီလမ်းကမှ
တစ်ခါ ဝိပဿနာ ပြန်ကူး၊ ကူးပြီး သကာလမှ သွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
ကျတော့ ငြောင်းကင်ပုံ၊ မြောလျှိုး၊ သူတစ်ပါးစိတ်အကြံ
အကုန်သိပေါ့များဆိုတော့ သူတို့က ပညာလမ်းက တက်တာ
ဆိုတော့ မသိဘူးလို့ ပြောတာရော သဘောကျရဲ့လား...
(ကျပါတယ်ဘူးရား)။

ကောင်းကင်ပျေတာနဲ့တဗြားခါ

ပညာလမ်းက တက်တာဆိုတော့ ကောင်းကင်ပျေမြဲလျှိုးနိုင်သလား၊ ဘာလားဆိုတာ မင်းမေးနေတာကို တို့ မဖြေလိုဘူး။ ပညာလမ်းက တက်လာပြီး ကိုလေသာ လွှတ်ရ တာဖြစ်တယ်။ ဒါပဲ အဖြေပေးတယ်။ သဘောပေါက်လား။

ဒါဖြင့် တို့ဆရာဘုန်းကြီးသင်နေတာက အသက် တမ်း တို့တို့ထဲမှာ သမထ မပါဘဲနဲ့ ပညာခေါင်းနဆောင်ပြီး သင်နေတယ်ဆိုတာ မှတ်ဖို့ပဲဆိုတော့ ကိုယ့်အတွက်လည်း ပါသွားတယ်မဟုတ်လား... (ပါသွားပြီ)၊ ကောင်းပြီ၊ ဒါနဲ့ သူသိမကတော့ မကျေနပ်ဘူး။ အရှင်ဘုရားတို့ သူက ရဟန္တာ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ တပည့်တော်က ကောင်းကင်ပျေ မြဲလျှိုး တယ်လို့ မှတ်တယ်...။

ဝေဘူးဆရာတော် ကောင်းကင်မပျေနိုင်ဘူး

ယခု ဝေဘူးဆရာတော်ကို တချို့က ကောင်းကင်ပျေတယ်။ မြဲလျှိုးတယ်လို့ ပြောနေတယ်။ ဝေဘူးဆရာတော် က တာဝန်မခံဘူး။ ဟုတ်လည်း မဟုတ်ဘူးကိုး၊ အဲဒီလို ဖြစ်နေတော့ ခေတ်က ရဟန္တာဆိုရင် ကောင်းကင်ပျေ မြဲလျှိုး တယ်ချည်း မှတ်နေတာကိုး...။ ဒါတွေကို နားမလည် ကြဘူး။

ဒါနဲ့ သူမကျေနပ်ဘူး . . . ။ မကျေနပ်တော့
 ဟိုရဟန္တတွေကလည်း တို့ပညာနဲ့ ကိုလေသာမှ လွတ်လာ
 တယ်။ မတတ်နိုင်ဘူး။ မင်းဟာ နားလည်ချင်လည်း
 နားလည်၊ နားမလည်ချင်လည်း နေတော့ မတတ်နိုင်ဘူး။
 ပညာနဲ့ ကိုလေသာမှ လွတ်ခဲ့တယ်ဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့
 လမ်းဟာလည်း ဒါနဲ့လွတ်မှာပဲလို့ အောက်မေ့ပြီး အားထုတ်
 ပါ။ တိုက်တွန်းတာလည်း ပါသွားပြီ . . . (တင်ပါ)၊ ဒါနဲ့
 သူသီမက မကျေနပ်ဘူး။ မကျေနပ်တော့ က . . .
 ဒီကိုယ်တော်တွေကို မေးရတာ ဟန်မကျပါဘူး။ သူဆရာဆီ
 သွားမေးမှ သူက ခိုးဖိုးလာတာကိုး (တရားခိုးဖိုး)၊ တရားခိုးဖိုး
 လာတာ၊ တရားခိုးဖိုးလာတော့ သူက ဘုရားဆီသွားလျှောက်
 မယ်ဆိုပြီး ဘုရားဆီကို ပြုးတယ်။

သူသီမ၊ ဘုရားထံလျှောက်တယ်

အရှင်ဘုရား . . . ဟို ကိုယ်တော်တွေ သွားမေး
 တယ်၊ ကောင်းကင်ပုံနိုင်ရဲလား . . . မြေလျိုးနိုင်ရဲလား . . .
 အမျိုးမျိုးအဖုံးဖုံး သူတစ်ပါးရဲ့ စိတ်ကို သိပါရဲ့လား၊ အမျိုးမျိုး
 အဖုံးဖုံးတော့ မေးပါတယ်။ မေးပင်မေးပြားသော်လည်း ဘာမှ
 အဖြေမထွက်ဘူး။ ပညာနဲ့ ကိုလေသာမှ လွတ်လာတယ်လို့
 ဖြေတယ်။ ဒီတစ်လုံးတည်းပဲ အဖြေပေးတယ်။

သို့၏ တပည့်တော်က နားမလည့်လို့ အရှင်ဘုရား
ဆီကို လာလျောက်တယ်ဆိုတော့ ဘုရားကဖြေလိုက်တယ်
‘ပုံပွဲခေါ် သူသိမ ဓမ္မဋိတီ ဉာဏ်ဟောတိ၊ ပစ္စာနိဗ္ဗာနေ့
ဉာဏ်’ လို့ . . . । သူသိမ = သူသိမ၊ ပုံပွဲခေါ် = ရှေးဦးစွာ
ကာလ၊ ဓမ္မဋိတီဉာဏ် = ဝိပဿနာ ရှေးသွားရှေးချက် ရှိရ
သည်။ ဟောတိ=ဖြစ်၏။ ပစ္စာ=နောက်မှု။ နိဗ္ဗာနေ့=နိဗ္ဗာနှစ်။
ဉာဏ်=သိတဲ့မဂ်ဉာဏ်သည်။ ဟောတိ = ဖြစ်၏။ ရှေးက
ဝိပဿနာဉာဏ်၊ နောက်က မဂ်ဉာဏ်ကဲ . . . လို့ ဖြေလိုက်
တယ်။ သဘောကျပြီလား . . . (ကျပါပြီ)။

ရှေးကဝိပဿနာဉာဏ် ဓမ္မာက်ကမဂ်ဉာဏ်

ရှေးက ဝိပဿနာဉာဏ်၊ နောက်က ရှစ်ပါးလိုက်
တယ် (မှန်ပါ)။ ဆိုတော့ ဘုရားကလည်း ဒါပါဖြေတာပဲ။ ပါဌို့
တော်မှာနော် ပါဌို့တော်ဆိုတော့ ဘယ်သူမှ စောဒက
တက်လို့ မရတော့ဘူး (တင်ပါ)။ သူသိမက ဘုရားဆီ လာမေး
ပြန်တော့လည်း ရှေးက ဝိပဿနာဉာဏ်၊ နောက်ကမဂ်ဉာဏ်
ဆိုပြီး ဒီလိုပဲဖြေတယ်။ သမထ မပါဘူး၊ ပါသေးရဲ့လား (မပါ၊
ပါဘုရား)၊ မပါဘူး။ သမထမပါဘူး။

အရှင်ဘုရား - အရှင်ဘုရားဖြေတာလည်း ကျဉ်းပါ
သေးတယ်။ တပည့်တော်တို့ နားခလည်ပါဘူး။

နားလည်ချင်လည် မလည်ချင်နေ၊ ဘုရားက...
 (မှန်ပါ)၊ ခင်ဗျားတို့ လောကီအပြောဆိုရင် မောာက်ဆန်
 တယ်ပြောမှာပေါ့။ ဘုက္ခတယ်လို့ ပြောမှာပေါ့... (မှန်ပါ)၊
 ရွှေက ဝိပသုနာဉာဏ်၊ နောက်ကမင်ဉာဏ်၊ ဒါပဲလုပ်ရမယ
 လို့ ဟောတယ်ဆိုတော့ ရွှေက ဝိပသုနာဉာဏ်၊ နောက်က
 မင်ဉာဏ်ဆိုရင် ရဟန္တာကိစ္စ ပြီးတာပဲ။ ခင်ဗျားတို့ တိုက်တွန်း
 တယ်။ မသေမချင်း မှတ်ထားကြ... (တင်ပါဘုရား)။

ရွှေက ဝိပသုနာဉာဏ်ဖြစ်ရင်နောက်က မင်ဉာဏ်
 ဖြစ်မယ်၊ ဒါ-ဖြစ်တာပဲ...။ ဝိပသုနာဉာဏ်ငါးပါး ဒါ-
 ဘုန်းကြီး ရှင်းပေးလိုက်တယ်။ မင်ဉာဏ်က အနာက်ကလာ
 တာ ရှစ်ပါး။ ဒါပဲ (မှန်ပါ)၊ ဘုရားတပည့်တော် သူသီမက
 ဘုရားဖြေတာကို မကျေနပ်ဘူး...။ နားမလည်တဲ့လူ ဖြေရ^၁
 တာ ကိုထွန်းရင် ဟိုဘက်က ဒကာတွေ အားကြီးခက်တယ်။
 နားမလည်တဲ့လူ ဖြေရတာ... (တင်ပါ)။

ဓမ္မားစီးပါးလည်ဆိုတာ ဝိပသုနာဉာဏ်

ဒီတရားကတော့ ဘုရားသာသနာ အတွင်းမှာ
 ပေါ်တဲ့ ဝိပသုနာဉာဏ်နဲ့ မင်ဉာဏ်ဆိုတာ သူတို့က
 သာသနာပဲပျော်၊ အရင်ကတည်းက ဘုရားလုပ်နေတဲ့လူတွေ
 ဒီအကြောင်းလည်း ကောင်းကောင်းကို နားမလည်တော့

၁၆

နားမလည်သူ ဆိုတော့ ကဲ-မင်းနားလည်ချင်လည်း လည်၊
နားမလည်ချင်နေ။ ဘုရားက ရွှေးဦးစွာ ဝိပဿနာဉာဏ်
အားထုတ်ရမယ်။ ဓမ္မဋ္ဌဌတိဉာဏ်ဟာ ဝိပဿနာဉာဏ်၊
နောက်က မဂ်ဉာဏ်လိုက်ရမယ်။ ဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ တာဝန်
ဟာလည်း ဘုန်းကြီးက အမွှေပေးလိုက်တယ်။ ဝိပဿနာ
ဉာဏ်ကို ရှေ့ထားသာလုပ်၊ မဂ်ဉာဏ် သွေးဘာသာသူ
နောက်က လိုက်လာလိမ့်မယ်။ အဲဒါ အားလုံးပေါ့လေ။

ရှေ့က ဝိပဿနာဉာဏ်လုပ်၊ ခင်ဗျားတို့ တာဝန်က
ဝိပဿနာဉာဏ်တာဝန်၊ လိုက်ဖို့တာဝန်က မဂ်ဉာဏ်တာဝန်၊
မဂ်ဉာဏ်၏တာဝန်။ သဘောကျသလား . . .။ မဂ်ရပါစေ
ဆိုပြီး ဆူတောင်းလို့မရဘူး။ ဝိပဿနာဉာဏ် မပါဘဲနဲ့လည်း
မဂ်ဉာဏ်တက်လာလိမ့်မယ်လို့လည်း ကိုထွန်းရှင် သိပ်
မအောက်မေ့နဲ့၊ မတက်နိုင်ဘူး။ တေဘုမ္မက သံဃာရကိုမှ
အာရုံမပြုဘဲနဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုဖို့ အတော်ခဲယဉ်းတယ် . . .
(တင်ပါ)။

တေဘုမ္မက သံဃာရဆိုတာက ဒါတွေဟာ သံဃာရတွေ
ပဲ။ ဒီသံဃာရတွေကို ဖြစ်ပျက်မဖြစ်ဘဲနဲ့ စုက္ခသစ္ာကို
မပိုင်းခြားပဲနဲ့ နောက်ကမဂ်ဉာဏ်က လိုက်ပါမလား . . .
(မလိုက်ပါဘုရား)၊ မလိုက်တေဘုဘူး။ ဘုရားဟောတော်မူတာ
ကို ကျေနပ်ပြီလား . . . (ကျေနပ်ပါတယ်ဘုရား)၊ ရှေ့က

ပိပသုနာဉာဏ်၊ နောက်က မဂ်ဉာဏ်။

“ပုံဖွဲ့ ခေါ် သူသိမ၊ ဓမ္မဋိတီဉာဏ်၊ ဓမ္မဋိတီဉာဏ်နှင့်”
 ဓမ္မဋိတီဉာဏ် ဆိုတာ ပိပသုနာဉာဏ်ပဲ...
 (ဓမ္မဋိတီနဲ့ ယထာဘူတဲ့ အတူတူပဲလားဘုရား)၊ အင်...
 အတူတူပဲ။ ပိပသုနာဉာဏ်ပဲပျော်။ ဦးသံဒိုင် အတူတူပဲ၊
 အချို့ နေရာမှာ ဒီအတိုင်းဟောတယ်၊ သူသိမဓမ္မဋိတီဉာဏ်နှင့်
 ပိပသုနာဉာဏ် ဆိုလိုက်ကြပါစို့...။ နိဗ္ဗာနေဉာဏ်နှင့်
 မဂ္ဂဉာဏ်၊ ရှင်းသွားပြီ လား... (ရှင်းပါပြီ)၊ ဒီလိုသုံးလိုက်
 တော့ ဘုရားက မင်းနားလည်ချင်လည် မလည်ချင်နေကွာ။
 သူသိမ ဒီရဟန်းတွေ ဖြစ်လာတာကတော့၊ မင်းမေးခဲ့တဲ့
 ရဟန်းတွေ ဖြစ်လာတာကတော့ ပိပသုနာဉာဏ်ကို
 ရှုထားပြီး နောက်က မဂ်လိုက်ပြီး ရဟန်းဖြစ်ကြတာပဲ...။

ဘုရားကတာရေးဟောပြီ

နောက် အရှင်ဘုရား ဟောတာကိုလည်း တပည့်
 တော် မကျေနပ်ဘူး... တဲ့။ ကဲ့... မကျေနပ်လို့ရှိရင်
 မကျေနပ် ကျေနပ်အောင်တော့ ပြရမယ်ဆိုပြီး သူကို ရဟန်း
 ဖြစ်အောင် ဟောတော့မယ်...။ သူ့ ရဟန်းဖြစ်အောင်
 ဟောတော့မယ်ဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ နားလည်ပြီးထားရမယ်
 ပစ္စဗျာန်ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ဘုရားကပြုတယ် ဒီတရားပဲ။

မင်းကျား... အခု ပစ္စဗွန် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေဝါပြီ။
ပစ္စဗွန် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေဝါပြီတဲ့။ “စကြံစ ပဋိစ္စ ရှုပေစ
ဥပ္ဇာတိ၊ စကြံပိဿာက်” ပေါ်ပြီကျွဲ့။ အခုဒါကလေးဟာ
နိစ္စလား အနိစ္စလားလို့ ပြန်မေးတယ်၊ ဒါကလေးဟာ ဘယ်သူ
မေးမေး အနိစ္စပဲလို့ ဖြေရမှာ... (တင်ပါ)၊ ဖြစ်ပြီးပျက်တဲ့
ဉာဏ် အနိစ္စလို့ ဖြေရရဲ့ ရှိမှာပဲ။ ဒါကလေးဟာ သုခလား-
ခုကွဲလားလို့ တစ်ခါမေးစမ်း၊ ဦးသံခိုင်တို့ ဘယ့်နှယ် ဖြေမ
လဲ... (ခုကွဲပါဘုရား)၊ ခုကွဲလို့ လူတိုင်းဖြေတယ်။
ဒါကလေးဟာ အတ္ထလား-အနတ္ထလားလို့ မေးရင်ရော...
(အနတ္ထပါ ဘုရား)၊ အနတ္ထဖြေလိုက်တယ်။

ကဲ... ဒါရှိပါစေကွဲဆိုပြီး ဖသာကလေး လာလိမ့်
ဦးမယ်ကျွဲ့။ ဖသာကလေးဟာ နိစ္စလား - အနိစ္စလား...
လို့ မေးပြန်တယ်၊ အနိစ္စဖြေရမယ်... (အနိစ္စပါဘုရား)၊
သုခလား-ခုကွဲလားမေးရင်ရော... (ခုကွဲပါဘုရား)၊ အတ္ထ
လား-အနတ္ထလားမေးရင် အနတ္ထပဲလို့ လူတိုင်းပြောမယ်။
ဖသာ ပစ္စယာ ဝေဒနာကလေး ကြည့်လိုက်ပြန်တော့၊ ဒါတွေ
က ချုပ်သွားကုန်တော့? ဝေဒနာကလေး ဉာဏ်အောက်
ရောက်လာတယ်။

ဝေဒနာကလေးဟာ နိစ္စလား-အနိစ္စလား မေးလိုက်
တော့... (အနိစ္စပါဘုရား)၊ သုခလား-ခုကွဲလား မေးလိုက်

ရင်ရော... (ဒုက္ခပါဘူရား)၊ အတ္ထလား-အနတ္ထလား
မေးလိုက်တော့... (အနတ္ထပါဘူရား) ဒီအတိုင်းဖြေရမယ်။
ဝေဒနာနောက်က လိုက်လာတဲ့ တဏ္ဍာကလေးဟာရော
ပစ္စဗွန်ပဲ မဟုတ်ဘူးလား (ဟုတ်ပါတယ်)၊ ဒါကို
ဒီညာက်နဲ့ကြည့်ပေး။ ဒီညာက်နဲ့ ကြည့်ပြီးတော့ နိစ္စလား-
အနိစ္စလား အနိစ္စပဲ။ သူခလား-ဒုက္ခလား...
ဒုက္ခပဲ။ အတ္ထလား-အနတ္ထလား... အနတ္ထပဲ။

ငါကိုယ် ငါဟာ စွဲခေါးသလား

ဒါ... ဟောရင်း-ဟောရင်းနဲ့ ကဲကွာ... ဒီသစာ
မင်း-ငါကိုယ်၊ ငါဟာ၊ ငါဉာဏ်လို့ရော “မတ မမ ဒေသာဟာမ
သိ ဒေသာ မေ အတ္ထာ” လို့ မင်းစွဲနိုင်သေးသလား။ ဝေဒနာ
ကလေးတစ်လုံးကို မေးလိုက်တယ်။ မစွဲနိုင်ပါဘူရား။ ငါကိုယ်၊
ငါဟာ၊ ငါဉာဏ်မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါဟာ ဘာသစ္စာတုံးကွာ...
(ဒုက္ခသစ္စာပါ)၊ ဒုက္ခသစ္စာပါလို့ ဖြေလိုက်တယ်။ ဒါ သစ္စာ
ပိုင်းခြားတယ်... (တင်ပါ)၊ သစ္စာပိုင်းခြားတော့ သူက
လည်း ညာက်ထက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော့ မင်ငါးပါးကနေပြီး
သကာလ မင်ရှစ်ပါး ဒုက္ခသစ္စာ ပိုင်းခြားတော့ ခန္ဓာကြီးကြည့်
ဒီဘက်က ပစ္စဗွန် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အကုန်ပျောက်တယ်...
(တင်ပါဘူရား)။

ပစ္စာပွန် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ခင်ဗျားတို့ ခန္ဓာကိုယ်
တစ်ကိုယ်လုံး ယခုလည်း ရှိနေတာကို ပစ္စာပွန် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
လို့ မှတ်ပါ (တင်ပါဘုရား)၊ ကိုယ်ခန္ဓာကြီး ဘဝနဲ့ဟာ . . .
(မှန်ပါဘုရား)၊ ကိုယ်ခန္ဓာအီမဲက ပါတဲ့ ခန္ဓာကြီးမှ မဟုတ်ဘဲ
ကိုး . . . (မှန်ပါ၊ မဟုတ်ပါဘုရား)၊ ဒီရောက်မှ ခန္ဓာ။
ဒီရောက်မှ ခန္ဓာတောင်မှ အခုံရှိတဲ့ ခန္ဓာ၊ သဘောကျပြီ
လား . . . (ကျပါတယ်)။

သုသိမှ ရဟန္တာဖြစ်ပြီ

အဲဒီဟာ ဆိုက်လိုက်တော့ သူရဟန္တာဖြစ်သွားတယ်။
သုစ္စာနဲ့ ပိုင်းခြားရှုဆိုပြီး ဟောချလိုက်တာ၊ ဟောချလိုက်
တော့ ဟောရင်းနဲ့ ခန္ဓာဉာဏ်လှည့်တယ်။ သူ၏ ခန္ဓာဉာဏ်
လှည့်တော့ သူသည် ရဟန္တာဖြစ်သွားတော့ ဘုရားက
မေးလိုက်တယ်။ သိပြီ . . . ကိုယ်ဟာကိုယ် ရဟန္တာဖြစ်လာ
တော့ သူသည် ပစ္စဝေကျကောဉာဏ်တွေရော၊ ဘာတွေရော
သူသိပြီ . . . (တင်ပါဘုရား)။

သုသိမှ မင်းကောင်းကင်ပျုနိုင်သလား

'မင်း-ကောင်းကင် ပျုနိုင်သလားလို့ မေးတယ် . . .
(ကောင်းကင် ဘယ်ပျုနိုင်မလဲ)၊ မင်း ကောင်းကင်ပျုနိုင်ရဲ့

လားကွဲ . . . တဲ့ မင်းမြှုပ်လျှို့နိုင်ရဲ့ လားကွဲ । မင်း သူတစ်ပါး
စိတ်ကို သိရဲ့ လားကွဲ တဲ့ မသိပါဘူး . . . တဲ့ । တပည့်တော်
မှားကုန်ပြီ . . . (မှန်ပါ) । တပည့်တော် ကောင်းကောင်းမှား
ကုန်ပြီ ॥

တပည့်တော်အပြစ်ကို တပည့်တော် ဝန်ခံပါရ
စေ . . . တပည့်တော် ရှိခိုးဝင်လာတဲ့ လူ မဟုတ်ဘူး တရား
ခိုးမလို လာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပါပဲ । တရားခိုးမလိုဘဲ၊ ခိုးပြီးတော့မှ
တို့တွေကို ဝါဒဖြန့်ဖို့ တရား । ကွာ . . . တဲ့ မင်းအပြစ်
မင်းသိလိုရှိရင်လည်း ပြီးတာပါပဲ . . . တဲ့ । အေးမင်းကို ငါ
မှာချင်တာကတော့ ငါဘုရား သာသနာတော်မှာ သမထက်
အမိကထားတာမဟုတ်ဘူးကွဲ . . . ဖြေချလိုက်တယ် । ဒါကို
သေသေချာချာမှတ်ပါ . . . (တင်ပါ) ॥

သမထကြောင့် နိုဗ္ဗာန်မရောက်ဘူး

ငါဘုရား သာသနာတော်မှာ ငါ-သမထက် အမိက
ထားတာ မဟုတ်ဘူး । ဝိပဿနာကို အမိကထားတယ် ।
သဘောကျသလား . . . (ကျပါတယ်) । ငါဘုရား သာသနာ
တော်မှာ သမထကြောင့် နိုဗ္ဗာန်မရောက်ဘူး . . . တဲ့ । ပေါ်ကြ
ပြီးလား . . . (မှန်ပါ) । ဝိပဿနာကြောင့်သာ နိုဗ္ဗာန်ရောက်
တာ ॥

ဒါကြောင့် ဟိုကိုယ်တော်တွေ ဖြေတာ သမထမပါဘဲ
 စျောန်ခြောက်ပြီး သကာလ ရဟန္တာဖြစ်သွားတယ်။ မင်းရော
 အခုသီပြီလား . . .။ သို့ရင် သူလည်း ရဟန္တာဖြစ်ပြီ။ မင်းရော
 အခု ကောင်းကင်ပျုံ မြေလျှိုး၊ သူတစ်ပါးစိတ်ကို သိရဲ့လား။
 မသိပါဘူရား။ ဒီကျေတော့ သူ ပျော့ဆင်းသွားပြီ။ သူ ရဟန္တာ
 ဖြစ်သွားပြီ။ အဲဒီတွင်မှ ငါဘူရား သာသနာမှာ သမထကိုသာ
 အဓိကထား ဟောတာ မဟုတ်ဘူးကွဲ။ ဝိပသုနာသာလျှင်
 သာသနာအတွင်း တရားကွဲ။ သမထဆိုတာ ဘယ်အခါမဆို
 ကမ္မာပျက်ပေမဲ့ရှိတယ်။ ကျေနပ်ပြီလား . . . သမထက
 ကမ္မာပျက်တိုင်းရှိတယ် (တင်ပါဘူရား)။

တရားခိုးတာအပြစ်မရှိဘူး

အဲဒီလိုဟောလိုက်တော့မှ သူကျေနပ်သွားပြီးတော့
 တပည့်တော် ရှိုးရှိုးနဲ့ ဒီသာသနာတော် ဝင်လာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
 တစ်ယောက် မဟုတ်ပါဘူရား . . .။ တရားခိုးမလို့ ဝင်လာ
 တာပါ။ တပည့်တော်အပြစ်ကို တပည့်တော် တောင်းပန်ပါ
 တယ် . . . (တင်ပါ)၊ အေး-မင်းအပြစ်ကို မင်းသိလို့
 တောင်းပန်လို့ ရှိရင်လည်း တို့ဘူရား၏ ထုံးတမ်းမှာ မင်းဟာ
 ဘာမှ အပြစ်မရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ထဲ မင်းရောက်သွားပြီ . . .
 (တင်ပါ)၊ အပြစ်ရှိနေရင် ရဟန္တာဘယ်ဖြစ်မလဲ။ ဖြစ်နိုင်ပါ

မလား... အပြစ်ရှိရင် တရားခိုးတာ အပြစ်မရှိဘူး... တဲ့။
ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီ)။

တရားခိုးတာ အပြစ်မရှိဘူး... တဲ့။ အဲဒီတော့
ခင်ဗျားတို့ကို သင်လွှတ်တာဟာ ရွှေက ဝိပဿနာဉာဏ်ကို
အားထုတ်ပါ။ နောက်က မဂ်ဉာဏ်လိုက်ပါလိမ့်မယ်။ ဒါကို
ဘုန်းကြီးက အကိုးအကားနဲ့ ဖော်ပြလိုက်တာပဲ။ ရှင်းပြီ
လား... (တင်ပါဘူရား)။

ဝိပဿနာမဂ်ကဗ္ဗားရမယ်

ရွှေက ဝိပဿနာဉာဏ်ကို အားထုတ်... (နောက်
ကမဂ်ဉာဏ်လိုက်ပါလိမ့်မယ်ဘူရား)၊ နောက်က မဂ်ဉာဏ်က
သူအလိုလိုလာလိမ့်မယ်။ ဝိပဿနာ ရင့်ကျက်လာပြီဆိုရင်
မဂ်ဉာဏ်မလိုတ်ပါနဲ့ဆိုလို ရရဲ့လား... (မရပါဘူရား)
ဒါဖြင့် မဂ်ဉာဏ် အလုပ်ဟာ ဆုတောင်းအလုပ်လား၊
ဝိပဿနာ ဘာဝ တွေ့ကိစ္စအလုပ်နဲ့ရမယ့် အလုပ်လား
ဆိုတာကို ခင်ဗျားတို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချရမယ်... (တင်ပါ)။

ဗားရမယ့် အလုပ်ဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ဟာ ဆရာ
ကောင်း တပည့်တွေ ဖြစ်နေတော့... ခင်ဗျားတို့က
လောကုတ္တရာမဂ် ဗားရမှာလား၊ လောကီမဂ် ဗားရမှာ လား
ဆိုတာကို ဝေဖန်ကြည့်လိုက်... (လောကုတ္တရာ မဂ်ကို

မပွားရပါဘူရား)၊ လောကုတ္ထာရာမဂ်ကို မပွားရဘူး။ လောကီ
မဂ်ကိုပွားရမယ်။ လောကုတ္ထာရာမဂ်က တစ်ကြိမ်သာကျ
တယ်။ နှစ်ကြိမ်တော့ မကျဘူး (တင်ပါ)၊ ကျကောင်းရဲလား။
(မကျကောင်းပါ)၊ သကဒါဂါမိမဂ်လည်း တစ်ကြိမ်ပဲ။ . . .
(တစ်ကြိမ်ပါဘူရား)။

လောကုတ္ထာရာမဂ်ကတစ်ကြိမ်ပဲ

သူရှေ့မဂ်တွေကတော့၊ အတိဝါးပါးရှိတဲ့ မဂ်တွေ
ကတော့ အကြိမ်ပေါင်းများစွာကျတယ်။ လောကုတ္ထာရာ
မဂ်ကျတော့ တစ်ကြိမ်ပဲဆိုတယ်။ သြို့ဟုကလည်း ခင်ဗျား
တို့၊ သင်ထားတော့ “မရှိဘိညာ သကိုမတာ”၊ မရှိ
ဘိညားမဂ်လော့ အဘိညာဦး ဇောတို့ကို။ သကိုတစ်ကြိမ်ဟူ
၍။ မတာ = သိအပ်ကုန်၏။ အကြိမ်ကြိမ်ပွားရတာ ဟုတ်ရဲ့
လား . . . (မဟုတ်ပါ)၊ ဘယ်မဂ်ကို ပွားရသလဲ . . .
(လောကီမဂ်ပွားရပါမယ်)၊ လောကီမဂ်ပွားရမယ်။ အဲဒါ
ကလေး ရှင်းထားတယ်။

အဲဒါတော့ လောကီမဂ်က ခင်ဗျားတို့ ပွားရမယ်။
လောကုတ္ထာရာမဂ်ကတော့ ပွားဖို့မလိုဘူး။ တစ်ကြိမ်ပြီးလျှင်
နောက်-နှစ်ကြိမ်မစောနိုင်ဘူး။ စောနိုင်သေးရဲလား . . .
(မစောနိုင်ပါဘူရား)။

အသိညာဉ်လော၊ မဂ်ကောများက တစ်ကြီမဲသာ စေ
နိုင်တယ်။ ဒီမှာ ဆရာကောင်းတွေ ဖြစ်ပြီးသကာလနေတော့၊
မဂ်ဆိတာ ပွားယူရမယ်ကွာ။ ရမ်းချလိုက်တယ်... (မှန်ပါ)၊
ဘယ်မဂ်ကိုမဂ်လိုခွဲပြီး မသိပြန်လိုရှိရင်လည်း ကိုယ်ကျိုး
နည်းပြီနော်... (တင်ပါ) အခုတော့သီပြီ။ ဘယ်မဂ်ကို
ပွားရမယ်၊ ဘယ်မဂ်ကတော့ မပွားဘဲနဲ့ ပေါ်လာမယ်...
(လောကီမဂ်ကို ပွားရမယ်)၊ လောကုတ္ထရာမဂ်ကတော့
သူအရှိန်နဲ့သူ ပေါ်လာမယ်။ သဘောကျသလား...
(မှန်ပါ)။

ဝါးနှစ်လုံးပွဲတ်ကဲည်ပမာ

အဲဒီတော့ ဝါးနှစ်လုံးပွဲတ်တဲ့ အခါကျလိုရှိရံဖြင့်
မီးထွေက်ပြီးသည်နောက် ကျေပ်တိုက ပွဲတ်ဖို့ လိုသေးရဲ့
လား... (မလိုပါဘုရား)၊ မီးပူဇော်ပွဲတ်တာက (တပည့်
တော်တို့တာဝန်)၊ အများကြီးကြာကြာပွဲတ်ရမယ်နော်။ ဝါး
နှစ်လုံးပွဲတ်တဲ့အခါ ပူဇော်ပွဲတ်တာကတော့ ကြာတယ်။
မီးထွေက်တော့ ပွဲတ်ဖို့လိုသေးသလား... (မလိုပါဘုရား)၊
အဲ... လောကုတ္ထရာမဂ်နဲ့ မီးထွေက်တာနဲ့ တူတယ်။
လောကီမဂ်နဲ့ပွဲတ်တာနဲ့ (တူပါတယ်)၊ ဒါဖြင့် ဘာဝေတ္တာ
ကိစ္စဆိတာ ဘယ်ကိစ္စကိုဆိုတာလဲ... (လောကီမဂ်ကိစ္စပါ

ဘုရား)၊ အဲဒါ. . . သေသေချာချာ မှတ်ထားကြ (တင်ပါ)၊
လောကုတ္တရာမဂ်ကို ပွားဖို့မလိုဘူး. . . (တင်ပါ)၊ လောကီ
မဂ်ရင့်လာလိုရှိရင် လောကုတ္တရာမဂ်အလိုလို ပေါ်လာ
တယ်. . . (တင်ပါ)၊ ရှင်းပြီလား။

လောကီမဂ်သာပွားရမှာ

ဒါဖြင့် “မရှိဘာဝနာတိ သမယေန အဘီသမတိ”
လို. . . ဘုရားက ဟောထားတယ်။ မရှိ-မဂ်ကို၊ ဘာဝနာ
တိသမယေန အဘီသမတိ-ဆင်ခြင်ပွားများမှ ရနိုင်တယ်ဆို
တဲ့ဟာ ခင်ပျားစို့ တစ်လုံးတည်း ယူထားလိုက်မှာကို ကျေပ်
စိုးရိမ်တယ်. . . (မှန်ပါ)၊ တစ်လုံးတည်း မယူနဲ့ လောကီ
မဂ်ကိုဆိုတာ။ လောကုတ္တရာမဂ်ကို ဆိုတာမဟုတ်ဘူး. . .
(တင်ပါ)၊ ရှင်းပြီလား (ရှင်းပါပြီ)၊ ပေါ်ပြီလား၊ မပေါ်ဘူးလား
(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ပဋိသမ္မိဒါ မဂ်က ဒီအတိုင်းဆိုတယ်. . . (တင်ပါ)၊
ဘာဝတဗ္ဗကိုစွဲဆိုတာ ဒီမဂ်ကွဲ။ ဒီမဂ်ဆိုစရာမလိုပါဘူး၊
ဒီမဂ်က သစ္စာလေးချက် တစ်ပြိုင်နက်လာတယ်။ တစ်ပြိုင်
နက် မြှင်ပြီး ဒီမဂ်ပြီးတာပဲ။ သူက သစ္စာလေးပါးမမြှင်တဲ့
မဂ်ကိုသာ ပွားနေရတာ (တင်ပါ)၊ ရှင်းပြီလား။ ဒါက သစ္စာ
လေးပါးမြှင်တဲ့ရှုစ်ပါး။ နောက်က ဒီငါးပါးက သစ္စာလေးပါး

မမြင်တဲ့မဂ် တစ်ပါးတည်း ရှိနေတာပဲ။ ဟိုကဲတော့ လေးပါး
တစ်ပြိုင်နက်ပြီးတယ်။ ပေါ်ပြီလား ကိုထွန်းရင်... (ပေါ်ပါ
ပြီဘူရား)။

ဘာမဂ်ကို ပွဲ့ဗျားရမလဲ

ဒါဖြင့် ဘာမဂ်ကိုပွဲ့ဗျားရမလဲ... (လောကီမဂ်ကို
ပွဲ့ဗျားရပါမယ်)။ လောကီမဂ်ပွဲ့ဗျားရမယ်။ လောကီမဂ်က ဘယ်
နှစ်ပါးရှိသလဲ... (ငါးပါး)၊ ငါးပါးရှိတယ်။ သမ္မာခိုင်း
သမ္မာသက်ပွဲ၊ သမ္မာဝါယာမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ ဒါပဲ
ရှိတယ်။ သံလမပါဘူး။ သံလမပါဘူးလို့ တစ်နောက်ပဲ ရှင်းပြီး
ခဲ့ပါပြီ။ သဘောကျသလား... (ကျပါတယ်ဘူရား)။

အဲဒီတော့ သံလမပါတာ မပါရင်နေပါစေ...။
သံလ ဘာလို့မပါသတဲးဆိုတော့ ဝင်လိုက်ထွက်လိုက်နဲ့ မမြှု
ဘူး။ ဝိရရတိဆိုတာ အနိယတ စေတသိက်။ ခင်ဗျားသရှိယ်
သင်ဗျားသားပဲ။ မြှုရဲ့လား... (မမြှုပါဘူရား)၊ မမြှုတော့ သူကို
သံလမမြှုသေးတော့ ပုံထုဇ္ဇားစိတ်။ သံလမြှုရင် သူကအရိယာ
ဖြစ်သွားတယ်။ မဖြစ်ပေဘူးလား... (ဖြစ်ပါတယ်)၊ သံလ
မမြှုသေးရင်... (ပုံထုဇ္ဇားစိတ်ပါဘူရား)၊ သံလမြှုရင်...
(အရိယာပါဘူရား)၊ သံလမြှုရင် အရိယာစိတ်။ ပုံထုဇ္ဇားမှာ
မဂ်သံလမှုမရဘဲ။ သဘောကျသလား (တင်ပါ)။

ကောင်းပြီ. . . ဒီဒက္ခတွေမှာ ယခု အစိတ်အပိုင်း
ကလေးတွေချည်း ပြောလွှတ်တယ်ဆိုတာ သဘောကျပြီ
လား. . . (ကျပါတယ်ဘူရား) လောကီမဂ်တော့ ပွားရမယ်။
လောကုတ္ထရာမဂ်ကိုတော့ မပွားနဲ့မပွားရဘူး။ သူ့ဘာသာသူ
ပေါ်လာလိမ့်မယ်။ ဒါက ရင့်ရင့်ရင့်သလို ပေါ်လာလိမ့်မယ်။
ရှင်းပြီလား. . . (ရှင်းပါပြီဘူရား)။

ဒါဖြင့် ကောင်းပြီ. . . ဒါဘယ်သူ့ ဟောသတ္တုး
ဆိုတော့ သူသိမပရိပိုစိကိုဖောတာ၊ သူသိမပရိပိုစိ မဟော
ခင်တုန်းက ရဟန္တာတွေတက်လာတာ ဒီဟာနဲ့ပဲ ကူးသွား
တာပဲ။ လောကီမဂ်ကနေပြီး လောကုတ္ထရာမဂ်ကို ကူးသွား
တယ်။ ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ရှင်းသည်ထက်ရှင်းအောင် ရှင်းပေး
ပါဉိုးဘူရား. . . လို့ ပေးဖို့မလိုဘူးလား (လိုပါတယ်) ရှင်းပေး
ပါမယ်။ ဉိုးသံခိုင် ပဋိန်းတို့ ဘာတို့ သူများပြောသံဆိုသံ
ဖြစ်စေ ကိုယ့်ကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ အနည်းအကျဉ်းကြားဖူးလိမ့်
မယ်။ အနန္တရပစ္စည်းဆိုတာ မလာဘူးလား. . . (လာပါ
တယ်) အခြားမရှိဘူးဆိုတာ ဒီကြားနဲ့ဒီကြား အခြားမရှိဘူး
ကွာ. . . (မရှိပါ) မရှိဘူး. . . ॥ ဘယ်ရှိမလဲ ဘယ်စိတ်မှ
အခြားမရှိဘူး။

ဝိပဿနာမဂ်ရှင့်လာရင်

ဝိပဿနာမဂ်သာ ရှင့်လာလို့ရှိရင် ဟောဒီ
လောကုတ္ထရာ မဂ်ကို သူက အနှစ်ရပစ္စည်း ဆက်သွားပြီး
သူကျေးဇူးပြုတယ်၊ ခြားသေးသလား ဒီကြားထဲတွေ့ရာတွေ
ဘာတွေ လာသေးလား (မလာပါ)၊ ဒီပြင်ဘဝင်တွေ ဘာတွေ
တောင် မလာပါဘူးကွာ။ ပရီကံ ဥပစာ အနုလုံရောကြတဲ့မဂ်
ဆိုတော့၊ ပရီကံ ဥပစာအနုလုံမှာ ဖြစ်ပျက် အာရုံပြု။ . . .
(တင်ပါ)၊ မဟုတ်ဘူးလား . . . (မှန်ပါ)။

လောကုတ္ထရာမဂ်ကို ကျေးဇူးပြုတယ်

အဲဒီတော့ အနှစ်ရပစ္စည်းဆိုတော့ကို သောာကျ
သလား (မှန်ပါ)၊ အဲခြားမရှိဘူး။ မဂ်၊ လောကုတ္ထရာမဂ်ကို
ကျေးဇူးပြုလိုက်တယ်။ ဒါမှတ်ထားလိုက် ပြီးတာပဲ။ သို့။ . . .
ဝိပဿနာမဂ်ကို အားထုတ်နေရင် ဝိပဿနာမဂ်က သူ
ချုပ်သွားတဲ့ တစ်နေ့ လောကုတ္ထရာမဂ်ကလာပြီး ကျေးဇူးပြု
မှာပဲ ဆိုတာ စွဲစွဲဖြေဖြေ မှတ်ထား။ ဒါကြောင့် သူဟာ အနှစ်ရ
ပစ္စည်း . . .။

အန္တရပစ္စည်းသာကြီးဓားပါ

သူက အန္တရပစ္စည်း၏ ပစ္စယူပွန်ရှင်းပြီလား . . .
 (ရှင်းပါပြီ) အေး . . . ကဲ-ဒါဖြင့် ဒါကသံယုတ်အန္တကထာမှာ
 သေသေချာချာလာတယ်လို့ မှတ်လိုက်ပါ။ ဝိပဿနာက
 အန္တရပစ္စည်း မဂ္ဂိုလ်ရှစ်ပါးက အန္တရပစ္စည်း၏ ပစ္စယူပွန်။
 ဝိပဿနာမဂ္ဂိုလ်ပါးပါးက အန္တရပစ္စည်း။ နောက်မဂ္ဂိုလ်ရှစ်ပါး
 က ပွတ်ရင်းနဲ့ ပေါ်လာမှာက အန္တရပစ္စည်း၏ ပစ္စယူပွန်။
 အဲဒီတော့ အခြားမရှိဘူး။ အခြားမရှိဘူးဆိုတော့ ရှေးဦးစွာ
 ဓမ္မ္မြို့တိညာကဲ ဖြစ်တာပဲ။ နောက်၊ မဂ္ဂိုလ်ဆိုတော့ ဒါပဲ။
 ဒါဘူးရားဟောတာနဲ့ ကိုက်မသွားဘူးလား . . . (မှန်ပါ)။
 ဘုန်းကြီးတိုကတော့ အစုန်အဆန် ခင်ဗျားတိုကို လိုလေ
 သေးမရှိအောင် သင်ပါမယ် . . . (တင်ပါ)။ သဘောကျွှေ့ပြီ
 လား . . . (တင်ပါ)။

အဲဒီတော့ ဝိပဿနာ ညာက်က ဘယ်နှစ်ညာက်ရှိ
 သတုံး လုပ်မနေနဲ့တဲ့။ ဝိပဿနာ ဒီညာက်တစ်ခုပဲတဲ့။ ဒီပါး
 ပါးကိုပဲရှာ့။ ဖြစ်ပျက်မြင်လို့ရှိရင် ဥဒယွာယ်။ အပျက်မြင်လို့
 ရှိရင် ဘင်း။ ဘေးတွေ ထင်လာရင် ဘယ်။ ဟုတ်လား . . .
 အပြုံတွေ မြင်လာရင် အာဒီနဝါ။ ပြီးငွေ့လာရင် နို့ပို့နှုန်း
 ပါးပါးပဲ ပြားတာ မဟုတ်ဘူးလား . . . (တင်ပါဘူး)။

အန္တရပစ္စယူပွဲန်ကာ၊ ဓမ္မနိယာမဆာတိုင်းလာမယ်
 ဒီငါးပါးလုပ်၊ ဒီငါးမျိုးကို နာမည်အမျိုးမျိုးပေးနေ
 တာ။ ရှင်းပြီလား... (တင်ပါ)၊ ယုတ်စွာအဆုံး ဘုန်းကြီး
 ပြောမယ်၊ ပရိကံဥပံစာ အနုလုဆိုတာတွေလည်း ဒီငါးပါးပဲ။
 ဂေါ်တြေဘူဆိုတာတောင် ဒီငါးပါးရှိသေးတယ်၊ ရှုစ်ပါးမပြည့်
 သေးဘူး။ ပြီးတော့မှ ဂေါ်တြေဘူဆိုတာမှ မဂ်ဆိုတဲ့ ဝိထိမှာ
 မလောဘူးလား (လာပါတယ်)၊ အင်း... လာတော့မှ ရှုစ်ပါး
 သွားပြည့်တယ်။ အဲဒီတော့ သူတို့က အန္တရပစ္စည်းတွေ
 ဆိုတာ သေချာပြီလား... (မှန်ပါ)၊ အဲဒီအန္တရပစ္စည်သာ
 ခင်ဗျားတို့က ကြိုးစားပါ။ အန္တရပစ္စယူပွဲန်ဟာ သူဓမ္မနိယာမ
 အတိုင်း လာမယ် (တင်ပါဘုရား)။

ဉာဏ်စဉ်ဘယ်သူကလုပ်တာလဲ

ခင်ဗျားတို့ ဆုံးတောင်းနေဖို့မလိုဘူး။ ပေါ်ပြီလား။ ဒါ-
 သေသေချာချာမှတ်။ နှီမို့ ဉာဏ်စဉ် ဘယ်သူကလုပ်တာလဲ
 ဉာဏ်စဉ်ဒီငါးပါးကလုပ်တာပဲ။ ဖြစ်ပျက်မြင်တဲ့ ဉာဏ်က
 လည်း ဒီငါးပါးကလုပ်တာပဲ။ ဒီဖြစ်ပျက်ကို တစ်ခါအပျက်
 ချည်း မြင်နေတဲ့ဉာဏ်ကရော-(ဒီငါးပါး)၊ မဟုတ်ဘူးလား။
 ဥဿယပွဲယာ၊ ဘင်္ဂ၊ ဘယဘေးတွေ မြင်တာရော... (ဒီငါးပါး
 ပဲ)၊ ဒီငါးပါးပဲနော်...။ အာဒီနိုင် အပြစ်တွေ မြင်နေတာ

ရော- (ဒီဝါးပါးပါ) အေး-ဒီဝါးပါးပဲဆိုတော့ ကျူပ်တိုက ဒီက
နေ ထိုင်ကြ။ ဟိုဉာဏ်စဉ်က ပြောင်းလာတယ်လို ခင်ဗျားတို့
က သွားမထင်နဲ့။ ကျူပ် တို့သန္တာန်မှာ ဒီဝါးပါးထက် ပိုမပေါ်
ဘူး ဆိုတော့ ဘုန်းကြီးက ပြောတာက လိုရင်းကို ကိုင်ပြော
လိုက်တာ။ ဟိုဉာဏ်စဉ်သမားက ဒါကနေ ကိုင်ပြောတာ
မဟုတ်ဘူး။ ပြောပုံချင်း တစ်မျိုးစီဖြစ်နေတယ်။ သဘောပါရဲ့
လား။

အမြင်သာပြောင်းသွားတာ ဖြစ်ချင်ကဲပါးပဲ
ဉာဏ်စဉ်သမားက ဒါပြောတာမဟုတ်ဘူး။
သီးခြားပိုထူးတယ်လိုပြောတာ။ ဒီဉာဏ်ထူးတာဟာ ငါးပါး
ထက် ပိုသေးသလား။ ခင်ဗျားတို့က ဒီကနေ ထိုင်တောင့်နေ။
ဘယ့်နှုန်းတုံး သဘောပါရဲ့လား။ ဖြစ်ပျက်မြင်တာလည်း
ဒီဝါးပါးကမြင်တာပဲ။ ဖြစ်ပျက်မျိုးတာရော . . . (ဒီဝါးပါးပဲ)
အင်း . . . ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်ကို လျှစ်လျှော့နေရင်ရော . . .
(ဒီဝါးပါးပဲ)၊ အဲဒီတော့ ဒီဝါးပါးမထူးဘူးဆိုကဲတည်းက
ခြော် . . . ဒီဝါးပါးဟာ အမြင်သာပြောင်းသွားတာ ဖြစ်စဉ်
က ငါးပါးပဲ။

ဒီကနေထိုင်ကြည့်။ ဟိုဉာဏ်စဉ်တွေ မရောနဲ့။
သူဟာသူ အမြင်တွေကပြောင်းတာနဲ့ ကျူပ်တို့က မြင်တတ်တဲ့

ဓမ္မက ပြောင်းလိုရှိရင်လည်း ဉာဏ်ပြောင်းတယ်ခေါ်ရရဲ့။
အခု ဒီဉာဏ်က ပြောင်းရဲ့လား . . . (မပြောင်းပါဘူရား)၊
မပြောင်းနိုင်တော့ သူကို အမှန်ထားပါ။ သဘောပါကြရဲ့
လား . . . (ပါ,ပါတယ်ဘူရား)။

ဘူရားကသူသီမကိုနှစ်ဉာဏ်ပဲဟောတယ်

ဒါ. . . အင်မတန် အရေးကြီးတဲ့စခန်း ခင်ဗျားတို့
ဉာဏ်ထဲမှာ ရှုပ်နေမှာကို ဘုန်းကြီးက ပူပန်ပြီး သိပ်စိုးရိမ်
တယ်။ သိပ်စိုးရိမ်တာက တွေးမဟုတ်ပါဘူး။ ဉာဏ်ပြောင်း
သွားတော့ကို ဒီဉာဏ်တွေပင်လျှင် ခြောက်ပါးဖြစ်လာတယ်။
ရှစ်ပါးဖြစ်လာတယ်လို့ ထင်မှာသိပ်စိုးရိမ်တယ်။ ရှစ်ပါး
ဘယ်တော့မှု မဖြစ်ဘူး။ ဒါကြောင့် သူသီမကို ရှုံးဦးစွာ
ဝိပသူရှု နောက်မဂ်ဉာဏ်ကွာ . . . လို့ဆိုတော့ နှစ်ဉာဏ်ပဲ
သွားချေတယ်။ အဲဒီကျတော့ ဘယ်နှစ်ဉာဏ်ဟောသလဲ
(နှစ်ဉာဏ်ပဲ ဟောပါတယ်)၊ နှစ်ဉာဏ်ပဲဟောတယ်။

အနတ္ထလက္ခဏာသူတ်မှာသုံးဉာဏ်ပဲဟောတယ်

တစ်ခါ. . . အနတ္ထလက္ခဏာသူတ်ကျတော့
ယထာဘူတာဉာဏ်၊ နို့မြို့နှစ်ဉာဏ်၊ မဂ်ဉာဏ်လို့ သုံးဉာဏ်ဟော
တယ်။ သဘောကျပြီလား။ သုံးသီမပရီပို့စ်ဟောတဲ့ နေရာကျ

တော့ နှစ်ဉာဏ်ပဲ ဟောတယ်။ ရွှေ့က ဝိပဿနာဉာဏ်
ဟိုဉာဏ်တွေအကုန် ပေါင်းပစ်တယ်။ ဥဒယွ္ဗယ၊ ဘဂ္ဂ၊ ဘ၊
ယ၊ အဘဒီနဝ၊ နီးခွာနှင့် မူ၌တုကမ္မတာဉာဏ်၊ ဟောဒါကျအောင်
ဂေါ်တွေဘူကျအောင် အေကုန်ပေါင်းပစ်ကယ်။ သဘောကျ
ပြီလား... (တင်ပါ)၊ ဘာဖြစ်လို့ ပေါင်းသတုံးဆိုတော့
ခင်ပျေားတို့ ဉာဏ်ထဲမှာ ရှင်းပြီးယူသွားစမ်းပါ၊ ငါးပါးကဲ
မတက်လို့ပေါ်ပြီလား... (မှန်ပါ)၊ ဒီငါးပါးထက် တက်သေး
သလား... (မတက်ပါဘူရား)။

ဉာဏ်မပြောင်းဘူးအမြင်သာမပြောင်းတာ

ဒီငါးပါးတံက်လာလည်း ဉာဏ်ပြောင်းတယ်ဆို
မယ်...။ ငါးပါးမတက်သရွှေ့ကာလပတ်လုံး ဉာဏ်ပြောင်း
ဆိုမလား အမြင်ပြောင်းဆိုမလား... (မပြောင်းပါ)
အေး... ဉာဏ်မပြောင်းဘူး။ အမြင်သာ ပြောင်းတယ်။
အမြင်ကတော့ ဖြစ်ပျက်ချည်းမြင်တဲ့ဉာဏ်၊ အပျက်ချည်း
မြင်တဲ့ဉာဏ် ရှင်းပြီလား - (ရှင်းပါပြီ)၊ ဤောင့်လာရင် ဤောင့်
တယ်။ ဘာပဲဤောင့်! ဘာပဲမြင်မြင် သနီးရမြင်တာသာ
တစ်လုံးတည်းထိုင်လိုက်... (တင်ပါ)၊ ရှင်းပြီလား...
(တင်ပါ)၊ သနီးရမှုတစ်ပါး ဘာမြင်သေးသလဲ။ ဘာမှုမမြင်လို့
ရှိရင်ဖြင့် မဂ္ဂိုလ်ကို ဘယ်နှစ်ပါးနဲ့ မြင်နေတာလဲဆိုရင်...

(ငါးပါးနဲ့မြင်ပါတယ်)၊ အင်း... ငါးပါးနဲ့မြင်နေတာကို
ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်လို့ရှိရင်ဖြင့် ခင်ဗျားတို့ကလုပ်ရမှာ
မဟုတ်ဘူး... တဲ့၊ မမွှက သူ့ဟာသူ့ပြောမယ်။ ရှင်းပြီ
လား... (တင်ပါဘူရား)။

ရှစ်ပါးမဖြစ်သရှိဉာဏ်မဆုံးဘူး

အဲဒီတော့ ငါဘယ်နှစ်ဉာဏ်ရပြီလို သွားပြီး မယူ
လိုက်နဲ့တဲ့နော်... ဘယ်နှစ်ဉာဏ်မှုမရဘူး။ ဒီငါးပါး ရတယ်
လိုပူးပါ... (မှန်ပါ)၊ ဒီဟာမရသေးသရွှေ့ ဉာဏ်မဆုံးသေး
ဘူးလို့ မှတ်လိုက်ပါ (တင်ပါ)၊ ပေါ်ပြီလား။ ဒီငါးပါးက ရှစ်ပါး
မဖြစ်သရွှေ့ ဉာဏ်ဆုံးပြီလား... (မဆုံးပါ)၊ မဆုံးဘူး။ မဆုံး
သေးပါဘူး... တဲ့၊ ဉာဏ်ဆုံးက ဒီရှစ်ပါးမှာ လာဆုံးမယ်။
(တင်ပါ)၊ သောတာပတ္တိမဂ်လည်း ရှစ်ပါး။ သကဒါဂါမိ
မဂ်လည်း ရှစ်ပါး။ အနာဂတ်မဂ်လည်း ရှစ်ပါး။ အရဟတ္ထ
မဂ်လည်း ရှစ်ပါးပါ။ ပို့သေးသလား (မပို့ပါဘူး)၊ မပို့ပါဘူး
တဲ့၊ ကဲ-ဒါဖြင့် အော်... ဉာဏ်စဉ်ဆိုတာသည် ဒီဉာဏ်က
စဉ်တာလား၊ အာရုံပြောင်းတာလား... (အာရုံပြောင်းတာ
ပါ)၊ ဒီလိုပူးရမယ်။

ဉာဏ်စဉ်တော့ငါးပါးပဲရှိတယ

အဲဒါ မက္ခာပြားတော့ ကိုယ်ဉာဏ် တက်လာတယလို့
ဒီလိုတင်ပစ်လိုက်တယ။ ဉာဏ်မတက်ပါဘူး။ ဉာဏ်ငါးပါး
ထက် ဘယ်သူမှ မပိုဘူး။ ဘုရားလည်း ဒါပါ။ ဒီဉာဏ်က
ဒီဉာဏ်တက်တာလည်း ငါးပါးက ရှစ်ပါးတက်တာပဲ။ အရှင်
သာရီပုဂ္ဂိုရာလည်း ငါးပါးက ရှစ်ပါးတက်တာပဲ။ အဲဒီတော့
အခုလောကကြီး ပြောဆိုနေကြတာက ဉာဏ်စဉ် ဘယ်
လောက် ရောက်ပြီလဲဆိုတော့ ဘုန်းကြီးများက ဟ. . .
ဉာဏ်စဉ်တော့ ငါးပါးပဲ ရှိသေးတယ။ သဘောပါပြီလား. . .။

အဲဒီတော့ ဉာဏ်ကစဉ်လာတော့ အမြင်သာ သူဟာ
က ရှုံးက အာရုံက ပြောင်းပြောင်းသွားတယ။ ဖြစ်ပျက်အာရုံ
က အပျက်ချည်းပြချင်နေတယ။ ဒါ. . . သူတက်သွားတာ
ကို ဉာဏ်က တက်တက်မသွားဘူးလား. . . (တင်ပါဘုရား).
တက်မသွားပေမယ့်လည်း တက်လိုဉာဏ်တစ်ခု ပိုတိုးလာ
သလားလို့မေးတော့ ဒီငါးပါးပဲ. . . (တင်ပါ). ကျေနပ်ပြီ
လား. . . (ကျေနပ်ပါပြီ). အဲဒါ ကျေပ် လုပ်သလုပ်နေတာ
ဖာ့၊ ဉာဏ်ကို မတက်သေးပါဘူးလို့ ခင်ဗျားတို့ ဒီလိုမထင်
လိုက်ပါနဲ့. . . တဲ့။

ဉာဏ်ကိုမတာက်စသားဘူးမလုပ်နဲ့

ဆရာဘုန်းကြီးကို ကျေပ် ရန်ကုန်မှ မန္တလေးကို
သွားပြီး ဆရာဘုန်းကြီးဆီ ဆည်းကပ်တာလည်း ဉာဏ်ကို
မတာက်သေးပါဘူး။ ကိုထွန်းရင်လည်း ဆိုချင်ဆိုမယ်၊ ဟိုကျ
တော့ သွှေတရားကလည်း မှန်ပါတယ်၊ အဟောလည်း
ကောင်းတယ်၊ ဘုရားဟောတော်မူတဲ့ ပါဋ္ဌာတော်ကို ကိုးကား
ပြီး သကာလ အမျိုးမျိုး၊ ပြပါတယ်။ ဉာဏ်ကို မတာက်သေး
ဘူး မလုပ်နဲ့ . . . ။ ငါဘုရားသေသေချာချာဟောမယ်. . .
တဲ့ ဘုရားက ထုတ်ပြတယ်။

ဉာဏ်တက်တယ် မတက်တယ်ဆိုတာ

မင်းဉာဏ်တက်တယ်၊ မတက်တယ်ဆိုတဲ့ ဥစ္စာ
ကွာ. . . တဲ့။ ငါရှင်းပြမယ်. . . (တင်ပါ)၊ လက်သမားမှာ
တစ်ဖက်က ဆောက်ကိုင်တယ်. . . ။ တစ်ဖက်က လက်ရှိက်
ကိုင်ထားတယ်၊ ကိုင်ပြီးတော့ နေ့တိုင်း ကြိုးခွွေတွေ ဘာတွေ
ထွင်းကြတာပေါ့များ။ ထွင်းကြတော့ လက်ရှိက်မှာ လက်မရာ
လက်လေးချောင်းရာတွေ မထင်ပေဘူးလား. . . (တင်ပါ
ဘုရား)၊ တစ်နေ့ ဘယ်လောက်စားသွားလို့ ထင်တာတဲ့
ဆိုတာ ပြောလို့ရရဲ့လား (မရပါဘုရား)၊ စားတော့လည်း
စားတာပဲ။ လက်ချောင်းရာ လက်မရာတွေကတော့ ထင်တာ

ပ. . . (တင်ပါဘုရား)၊ မထင်ဘူးလား . . . (ထင်ပါတယ်)။

ကိုလေသာကိုတော့ စားနေတာပဲ. . . ။ ဘယ်နေ့

ပညာတက်တယ်လို့တော့ဖြင့် ငါမပြောဘူးကျွဲ၊ ကိုလေသာ
ခေါင်းပါးတာတော့ဖြင့် အမှန်ပဲ။ ငါသိဇ္ဈာသုတ်ဆိုပြီးတော့
သံယုတ်ပါ၌တော်မှာပါတယ်။ ငါသိဇ္ဈာသုတ်ဆိုတာ လက်သမား
များကိုင်တဲ့ လက်ရှိက်ရှိုးကျွဲ။ ရှိက်သာရှိက် လက်ချောင်းရာ
လက်မရာကတော့ဖြင့် ဒီပဲကွပ်ရှိုးကို စားလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျား
ကိုလေသာကြိုးကို ဒီမဂ်က စားလိမ့်မယ်ပြောတာ. . .

(တင်ပါ)၊ ရှင်းပြီလား. . . . (ရှင်းပါပြီ)၊ ငါဉာဏ်မတက်သေး
ဘူး။ ငါ ဉာဏ်မတက်သေးဘူးလို့ ဒီလိုမယူနဲ့ သူ့ဟာဘူး
တရားက အပေါက်ပိတ်လာတယ်။ ရှင်းပြီလား. . . . (ရှင်းပါ
ပြီဘုရား)။

ကိုလေသာကုန်မကုန်သာခြေးပါ

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားလုပ်သာလုပ်. . . . ကိုလေသာ
ကတော့ ပါးရမယ်။ ပါးသွားလိုရှိရင်ဖြင့် အဖွဲ့ရအကွဲပုဂ္ဂိုလ်
ဖြစ်လာလိုရှိရင်ဖြင့် ပါးသွားရင် ဒီမဂ်ကို ကူးမယ်။ မပါးသေး
ရင် ကူးကို မကူးဘူး။ သူ့က ရှိက်သမား ကိုလေသာ အရိုးက
ကုန်သမား။ သဘောကျွဲပြီလား. . . . (တံ့ဋံပါ)၊ မဂ္ဂင်ငါးပါးက
ရှိက်။ ကိုလေသာ အရိုးကလည်း ပါးရမယ် ရှင်းပြီလား. . . .

ဒါဖြင့် မဂ်ရထိက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၊ မရထိက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဒီလိုခွေးမနေနဲ့။ ကိုလေသာကုန်၊ မကုန်သာ ခင်ပျားတို့ ကျူပ်တိုက ခွေးဖို့သာလိုတယ်. . . (တင်ပါ)၊ ကိုလေသာကုန်၊ မကုန်ခွေးဖို့ပဲ။ ကုန်သွားရင် ရမှာပဲ၊ ကိုလေသာတွေကြောင့် မရတာကိုး. . . ပျော်။ တခြားနည်းကြောင့်တော့ ဘာမှ ခင်ပျားတို့ စဉ်းစားမနေနဲ့။

ဘုရားကဓတော့ နှစ်ညာက်နှင့် သုံးညာက်ပဲ ဟောတယ်

က. . . ဒါ ရှင်းအွားပြီလား. . . (တင်ပါ)၊ ကောင်းပြီ - ဒါဖြင့် ဒီသူသီမပရိပိုစ်သူတ်၊ သံယူတ်ပါဌိတ် အလိုဖြင့် ညာက်ဘယ်နှစ်ညာက် ဘုရားဟောသလဲ၊ နှစ်ညာက်ပဲ ဟောတယ် (နှစ်ညာက်ပါ)၊ အနတ္တလက္ခဏာသုတ် အလိုတော့. . . (သုံးညာက်)၊ သုံးညာက်၊ သုံးညာက်ဟောတယ်နော်. . . ॥ ပဋိသန္တိဒါ မဂ်အလိုတော့ဖြင့် တစ်ဆယ့်ခြောက်ညာက်လောက် ဟောချင်ဟောလိမ့်မယ်။ ဟောပင်ဟောဌားသော်လည်း. . . တဲ့ တစ်ဆယ့်ခြောက်ညာက် ဟောထားသော်လည်း ဒီညာက်နဲ့ ဒီညာက်၊ ဒီညာက်၊ ဒီညာက် တစ်ခုတာည်းကို တစ်ဆယ့်ငါးညာက် လောက် လုပ်ပြီး ဒီတစ်ညာက်ထည့် လိုက်တာပဲ. . . (မှန်ပါ)၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်ခုဆိုပြီး အဲဒါကတော့ ခင်ပျားတိုက အထူး

တလည် တယ်များပါလား ဒီဉာဏ်တွေတက်ရမှာ ငါမောမှ
မောရချည်ရဲ့ ဒီလိုလည်း အားမလျှော့လိုက်နဲ့ ဒီဉာဏ်
တစ်ဉာဏ်တည်း လုပ်ရမယ်လို့မှတ် (တင်ပါ)၊ သဘောပါဖြံ
လား . . . ॥

မိုးကြိုးပစ်တာထက်နာလိမ့်မယ်

ဒီတစ်ဉာဏ်တည်း ကျွန်တော့တယ် . . . ॥ သူ့ဟာသူ့
အမြင်ပြောင်းလိမ့်မယ်၊ အမြင်ပြောင်းတာကို ဉာဏ်ပြောင်း
တာလို့ ယူထားတာ . . . (တင်ပါ)၊ ဉာဏ်က ပြောင်းသလား
အမြင်ကပြောင်းတာလား . . . (အမြင်က ပြောင်းတာပါ)၊
အမြင်က ပြောင်းတာကို ဉာဏ်ပြောင်းတာလို့ ယူထားရင်
ခင်ဗျားတို့ မိုးကြိုးပစ်တာထက် နာလိမ့်မယ်။ မနာပေဘူး
လား . . . (နာပါတယ်)၊ သဘောပါသလား . . . (တင်ပါ)၊
အဲဒီတော့ ဆရာကောင်း သမားကောင်း နည်းနာကောင်း
ပေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ဉာဏ်-ကျော်ဉာဏ်မတက်သေးဘူးဆိုပြီး
နောက်ဆုတ်မှာ စိုးရိမ်လို့ ပြောလိုက်တဲ့စကား။ ဉာဏ်မတက်
သေးဘူးလို့ ခင်ဗျားတို့ ထင်ချင်ထင်မှာ၊ မထင်ဘူးလား။

ထင်တော့ ဉာဏ်မတက်ဘူးလား . . . ॥ ဉာဏ်တက်
ပါတယ်။ လုပ်သာလုပ် လက်ရှိက်တုတ် စားသွားသလို
ရှိက်သာနေ မစားပေဘူးလား . . . (စားပါတယ်)၊ အဲ . . .

စားတဲ့အခါ ကိုလေသာ ပါးတယ်ဆိုကတည်းက ဉာဏ်တက်
လို့ပေါ့ပျော် . . . (တင်ပါ)၊ ကိုလေသာ ပါးတာဟာ ဘာလဲ . . .
(ဉာဏ်တက်တာပါ)၊ ကိုလေသာကို ဉာဏ်ကမှသာနိုင်တာ၊
သူတ်သင်နိုင်တာကိုးပျော် ဒီပြင်ဟာက သူတ်သင်နိုင်တာ
ရှိရှုံးလား . . . (မရှိပါ)၊ မရှိတော့ ဒီဉာဏ်က သူတ်သင်
သွားလို့ ကိုလေသာပါးတာ။ အပျက်ချည်းမြင်နေသေးတာပဲ
ဒီဉာဏ်ကမြင်နေသေးတာပဲ၊ ကိုလေသာက ပါးတယ်။
မဟုတ်ဘူးလား . . . ။ အပျက်ချည်းမြင်နေလည်း ကိုလေသာ
ကတော့ ပါးမှာပဲ။ မဟုတ်ဘူးလား။ အပျက်ချည်း လျှစ်လျှော်
နေလည်း ကိုလေသာကပါးတာပဲ။ ဌီးငွေ့နေလည်းပါးတာပဲ။
သဘောကျပြောလား။ တစ်ဖန်ပြန်ရှုံးနေလည်း ပဋိသံဃာဏ်နဲ့
ပြန်ရှုံးနေလည်း ကိုလေသာပါးတာပဲ . . . ။

ဝိပဿနာဉာဏ်ကအလုပ်မလုပ်ရပ်ပြန်ဆင်းတယ်
အဲဒီပြောတဲ့ ဉာဏ်စဉ်တွေက မဂ်ဉာဏ် မရောက်
သေးသမျှ ကာလပတ်လုံး ပြန်ဆင်းတဲ့ ဉာဏ်တွေလို့ မှတ် . . .
ဒါကြောင့် တစ်ဉာဏ်တည်းလို့ယူ့၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ကတော့
အခုပစ်ထား။ အခုပြန်ဆင်းသွားတာပဲ။ ခင်ဗျားတို့ သမွာသန၊
ဥဿယဖွယ်၊ ဘင်္ဂ၊ ဘယ်၊ အာဒီနဝါ၊ နို့ဒါ မူနှိတုကမ္မတာ၊ ပဋိသံဃာ
သံဃာရှုပေကွာ့၊ အနုလောမ အကုန်ပြန်ဆင်း . . . (တင်ပါ)၊

အကုန်ပြန်ဆင်းတယ်။ ဘာဖြစ်လို့ ပြန်ဆင်းသလဲ မေးတော့
အမြင်သာ ပြောင်းတာကိုး။ သူကမှ မပြောင်းဘဲ။ သူကလည်း
လောကီမဂ်ပဲ။ ဘယ်နှယ့်ဆိုကြော်မလဲ (လောကီမဂ်)၊ လောကီ
မဂ် ပြန်ဆင်းတယ်။ မဆင်းပေဘူးလား။ (ဆင်းပါတယ်)
အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့က မဆင်းချင်ပါဘူး။ အထက် မဂ်
တက်ချင်ပါတယ်၊ အထက်မဂ်တက်ချင်ပါတယ်ဆိုရင် ဟိုက
အမြင်ပြောင်းပေမယ့်၊ သူဘာ ပြောင်းနေနေ ကိုယ့်အလုပ်
သာ မပြောင်းနဲ့။ ကိုယ့်အလုပ်က သခါရတွေ ပြောင်းနေတာ
ကို ကြည့်နေ... (တင်ပါဘူား)။

အာရုံးမြင့် အာရမ္မာဏီက

ကိုယ့်အလုပ်ပြော်ည့်။ သခါရတွေ ပြောင်းနေတာကိုပဲ
ကြည့်နေ။ စိုက်သာကြည့်နေ။ သခါရ ပျက်ပုံတွေကိုသာ
စိုက်ကြည့်နေ။...။ ပစ္စာဖွန်ပစ္စာဖွန်သမုပ္ပါဒ်ကိုသာ စိုက်
ကြည့်။ စိုက်ကြည့်နေ သူဟာသူရင်ပြီး တစ်ခါတည်းဖြတ် ဆုံး
ဒီညာက်ချုပ်သွားပြီး ဒီညာက်အစားထိုးလာမယ်။ ရှင်းပြီ
လား... (တင်ပါ)၊ ဒါဖြစ့် ညာက်စဉ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာသည် အာရုံး
က စဉ်တဲ့ဥစ္စာကိုဆိုတာ။ အာရမ္မာဏီက၊ က စဉ်တာကို မဆို
ရဘူး။ သဘောကျရဲ့လား (ကျပါပြီ)၊ အာရုံးကတော့ အမျိုးမျိုး
မပြောင်းဘူးလား။ အာရမ္မာဏီကကတော့ ငါးပါးထက် ပို့သေး
သလား... (မပို့ပါဘား)။

အာရုံကဘာပြပြ၊ ရှိမြှေ့ရှစ်

အဲဒါ မှတ်ထားလိုက်ရင် ရှင်းသွားမယ်. . . ॥
 တော်တော် ကျော်ပြီလား. . . (တင်ပါ)၊ ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့်
 အခု သူသိမ ပရိပိုစ်ကို ယနေ့ ရှင်းလင်းပြောသဖြင့် တို့
 ဒီနှစ်ညာကိုနဲ့လုံနေရင်ရတယ်လို့ ခင်ဗျားတို့ နှစ်ယောက်က
 ဆုံးဖြတ်ချက်ချုပ်. အားလုံးက ဆုံးဖြတ်ချက်ချုပ်. . .
 (တင်ပါ) ဒီနှစ်ညာကိုနဲ့ပဲ ဝိပဿနာမှာ အာရုံကဘာပြနေနေ့
 ကျော်တိုက ရှိမြှေ့ရနေ့၊ အာရုံက ဘာပြနေနေ့ ကျော်တိုက ရှိမြှေ့
 ရှေ့ရနေ့။ သဘောကျော်ပြီလား (ကျေပါပြီဘုရား)။

သူရောမှုခနှစ် သူဖူဗုဇ္ဇာ

ဘာဖြစ်လိုလဲဆိုတော့ ဥပမာပုံတရားနာရင်း သူရာ
 မှုခတို့ သူရာမှုခဆိုတာ သေသေက်သမားပဲပါဗျာ။ တရား
 နာသွားတယ်၊ တရားနာသွားတော့ ဖျေတ်ဆို သောတာပန်
 တည်လိုက်တယ်။ ဝိပဿနာညာက်နဲ့ မဂ်ညာက်ပဲ လာတယ်။
 နှီး. . . ညာက်စဉ်ကိုသူသိပါမလား (မသိပါဘုရား)၊ မသိဘူး
 မသိဘူးနော်။

ရှေ့က ဝိပဿနာညာက်လာပြီး မဂ်ညာက်တက်သွား
 တယ်။ မဟုတ်ဘူးလား၊ သူပူဗွဲဒ္ဓအန္တကြီးး တောင်းစားရင်း
 သွားရင်းနဲ့ပဲ သူ သောတာပန်တည်ခဲ့တယ်။ ညာက်စဉ်သိပါ
 မလား. . . (မသိပါဘုရား)၊ မသိဘူးတဲ့။

ဉာဏ်စဉ်ကဘယ်ကပေါ်လာသလဲ

နှု. . . ဉာဏ်စဉ်က ဘယ်ကပေါ်လာသလဲ၊ အို. .

အရှင်သရီပုတ္ထရာက သူက ပညာအရာ ဓတဒဂ်ရလို့ မှတ်
တမ်းများတဲ့လူမို့. . . (တင်ပါ)၊ သဘောကျပြီလား၊
မှတ်တမ်းများတဲ့လူက ရေးထားတာလို့မှတ်ပါ။ ဘယ်သူမှ
ဉာဏ်စဉ်မသိဘူး၊ ရှင်းပြီလား. . . (ရှင်းပါပြီ)၊ အေး-အဲဒီ
တော့ ကျူပ်တို့က ဘာရယ်လို့ မဟုတ်ဘူး. . . တဲ့ ကျူပ်တို့မှာ
သွေ့. . . ဉာဏ်စဉ်ဆိုတဲ့သွေ့ဟာ သူကထူးတာမဟုတ်ပါ
လား၊ အာရုံက အပြထူးတာပါလားလို့ ခင်ဗျားတို့မှတ်ပါ. . .
(တင်ပါဘူးရား)။

အာရုံက ဖြစ်ပျက်ကလေး ပြချင်ပြမယ်. . . ။
အပျက်ရော. . . (ပြပါတယ်)၊ ဉာဏ်ယွယ်၊ ဘင်္ဂ၊ ဘယာ
အာဒီ နှင့်အဖြစ်ရော. . . (ပြပါတယ်)၊ သူက ပြချင်တာပြု၊
ဖြစ်ပျက် ပဲ. . . (တင်ပါ)၊ ပြချင်တာပြု၊ ပြချင်တာပြု၊
သူကတော့ဖြင့် ဖြစ်ပျက်မှုမှတ်ပါး ပိုပြစ်ရာရှိသလား. . .
(မရှိပါဘူးရား)၊ မရှိပါဘူး။ သူက ပြတာပဲကလား၊ ငဲ့ကို
သူကပြတော့ မူန်းတယ်။ မူန်းတော့ ရွှေတယ်။ ရွှေတော့မလိုချင်
ဘူး။ ဒါပဲရှိတာပဲ သဘောပါပြီလား၊ မလိုချင်၊ မလိုချင်တာက
ဘာတုံး-ခုက္ခ သံစွာမူန်းသိလို့ မလိုချင်ဘူး။ မလိုချင်လို့ရှိရင်
ခုက္ခသံစွာ ချုပ်သွားပြီးတော့ နိရောခသစွာ ပေါ်လာတယ်။

ဘုရားက ဘယ်နှစ်ညာ၏ပဟာသတုံး

ကောင်းပြီ. . . ဒါဖြင့် ဦးသနိုင်မေးပြီ သူသိမ ပရိုင်
ကို ဘုရားက ဘယ်နှစ်ညာ၏ဟောသတုံး. . . (နှစ်ညာ၏
ဟောပါတယ်) နှစ်ညာ၏ဟောတယ်။ ပွဲဝင့် ငါးဦးကျတော့
အနတ္ထလက္ခဏသုတ်မှာ ဘယ်နှစ်ညာ၏ဟောသတုံး. . .
(သုံးညာ၏ဟောပါတယ်)၊ သုံးညာ၏ဟောပါတယ်၊ ဒါ-မှတ်
ထားလိုက်ပါ။

ညာ၏စဉ် (၁၆) ပါး ဘယ်ကလာသလဲ

နှုံး. . . ဟိုဆယ်ပါး. . . တစ်ဆယ့်ခြာက်ပါးတွေ
က ဘယ်ကလာသလဲ၊ အို. . . အရှင်သာရိပုဂ္ဂရာက
သူ့ဟာသူ့ ညာ၏ထက်လို သူ့ဟာသူ့ မှတ်တမ်းရေးထားတာ။
အဲဒီမှတ်တမ်းနောက်ကို ကျူပ်တိုက လိုက်နေလို မဖြစ်ဘူး။
ပေါ်ပြီလား. . . (ကိုယ်တော်ကြီးက အနည်းနည်းရေးတယ်)
သူက ဒီနေရာကျတော့ ဟိုမှာ ဆိုင်းဘုတ်၊ ဘာဆိုင်းဘုတ်နဲ့
ဆိုင်တွေ့ခဲ့တယ်။ ဟိုနေရာကျတော့ ဘာဆိုင်းဘုတ်နဲ့ ဆိုင်
တွေ့ခဲ့တယ်။ ဟိုနေရာကျတော့ ဘာဆိုင်းဘုတ်နဲ့ ဆိုင်တွေ့ခဲ့
တယ်။ ဆိုင်းဘုတ်တိုင်း နှုတ် (note) လုပ်သွားတယ်၊ ဆိုင်းဘုတ်
တိုင်း နှုတ် (note) လုပ်သွားတယ်. . . (မှန်ပါ)။

ဘုရားအောက်တစ်ယောက်ပဲ

ဉာဏ်ကျယ်တဲ့လူဆိုတော့ ဉာဏ်ကျယ်လို့ လုပ်နေတာ (ကရုဏာကလည်း တယ်ပြီး ကြီးမားတယ်ဘုရား)၊ ဟာ... ကရုဏာတော်ကတော့ ဘုရားအောက်တစ်ယောက်ပဲ... (တင်ပါ)၊ ဘုရားအောက်တစ်ယောက်ပဲ... (သမင်လိုက်တာ မမိလို့ သမင်လည်း သူ့တာပဲ)၊ ဟာ... ဒီလိုမဟုတ်ဘူး။ သူကငါတော့ ဒီလိုမြင်ခဲ့တယ်။

သို့သော်... ငါနောက်တော့ မလိုက်ကြနဲ့လို့ မှာခဲ့သေးတယ်- (အော်... အော်)၊ အင်း... ငါနောက်တော့ မလိုက်နဲ့တဲ့ ငါလိုလူက ငါတစ်ယောက်ရှိတာလို့ ပြောတယ်။

ရှင်သာရိပုဂ္ဂရာဘာဓိကြောင့် ကြောသလဲ

ဉာဏ်ပေါ်တဲ့ အရှင်မောဂ္ဂလာန်က ခုနှစ်ရက်နဲ့ ရတယ်။ ဉာဏ်ကြီးတဲ့ အရှင်သာရိပုဂ္ဂရာက ခုနှစ်ရက်နဲ့ မရဘူး... ဘာကြောင့် ကြောခွားသတုးဆိုတဲ့ မေးခွန်းက ထွက်လာတယ်။ ခုနက်လို့ နှစ်(note)တွေများနေလို့ ရှုံးပြုလား မှတ်တမ်းများနေလို့။ ဥပုံမှာ ပြောကြစို့ကွာ... တောင်ကြီးတက်သလိုပဲ။ ပတ်တက်တယ်၊ ဟိုဘက်ကတက်လည်း ရတာပဲ။ ဒီဘက်ကတက်လည်းရတာပဲ၊ လေးဘက်လျည့်တက်တယ်၊ ရတာချင်း အတူတူ နောက်ဆုံးနေ့မှ သူကတက်

တယ်။ အရှင်မောဂ္ဂလာန်က ဒီလိုမဟုတ်ဘူး၊ ဒီလမ်းက တက်ရမယ်ဆိုတော့ ဒီလမ်းကပဲ ထိုးတက်လို့ သူကအရင် ရောက်သွားတယ်။

ရှင်ဓမ္မဂ္ဂလာန်က (၄) ရက်စောတူယ်

သူက သုံးဘက်လျည့်မတက်ဘူး၊ ပေါ်ပြီလား...
(ပေါ်ပါပြီ)၊ အဲဒါနဲ့ တက်တယ်၊ သူက ထောက်မိတာကို မလွှတ်တော့ဘူး၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်က ထောက်မိတာကို မလွှတ်တော့ဘူး၊ ဖြစ်ပျက်မြင်ပြီးရော၊ ဖြစ်ပျက်ချည်းရှုသွား မယ်ဆိုပြီး ရှုတော့ တစ်ခါတည်း အရဟတ္ထမဂ်ထိအောင် ရောက်သွားတယ်၊ သူက ရဟန္တာဖြစ်တာ ခုနှစ်ရက်စေ တယ်။

ဟိုဉာဏ်ကြီးတဲ့လူကတော့ အင်း... သခါရုပေကွာ ဉာဏ်ရောက်မှ သူကပြန်ဆင်းချင် ဆင်းလိုက်သေးတယ်။ ပြန်ဆင်းပြီးအစကပြန်စ၊ အစကပြန်တက်ပြီး၊ ဒီလိုသူက ဉာဏ်ဝေဖန်နေတာနဲ့ ကြာသွားတယ်။ ပေါ်ပြီလား...
(ပေါ်ပါပြီ)၊ အဲဒီတော့ နှစ်ဉာဏ်တည်းနဲ့ တက်သွားတော့ကို မြန်လိုက်တာ...။

ပဋိဝရိတိနိဂာဉာဏ်သုံးပါးနဲ့တက်တယ်

ပဋိဝရိတိနိကျတော့ သုံးပါးနဲ့ တက်သွားတော့ကို
လွယ်လိုက်တာ ပဋိဝရိတိနိကျတော့ ကြည့်ပါလားကွဲ...
ပထမရက်မှာ ကောဏ္ဍာညာ သောတာပန်တည်တယ်၊ နောက်
တစ်ရက်စီ သောတာပန် မတည်ကြဘူးလဲး၊ နောက်ခြောက်
ရက်မြောက်ကျတော့ ငါးပါးစလုံးပင် ရဟန္တာ အကုန်ဖြစ်ကြ
တယ်၊ ခြောက်ရက်နဲ့ သွားတယ်။ သူက (၁၅) ရက်ခြားတယ်။
မရှင်းသေးဘူးလား...။

ဉာဏ်ကြီးတဲ့လူ ဓမ္မတွင်က ဉာဏ်စဉ် ဟပ်နေလို့ (၁၀)
ရက်ပို့ကြာတယ်၊ ပေါ်ပြီလား...။ အရှင်မောဂ္ဂလာန်
ကတော့ သူလိုပဲ သောတာပန် ဖြစ်တဲ့အခါကျတော့ အရှင်
သာရီပုံတ္ထရာက ရှေးနည်းနည်းလေးကျတယ်၊ အရှင်သာရီ
ပုံတ္ထရာဟောတဲ့ တရားမှာ အရှင်မောဂ္ဂလာန်ကနာရလို့
ဆက်ပြီးသောတာပန်တည်တယ်၊ နောက်တစ်ခါ ရဟန္တာ
ဖြစ်ကြစို့ ဆိုတဲ့အခါကျတော့ သူက ဉာဏ်ဝေဖန်နေတယ်၊
ဟိုက ခုနှစ်ရက်နဲ့ ထိုးတက်တယ်။

အရှင်မောဂ္ဂလာန်ကတော့ ထောက်မိထောက်ရာ
ဒီလမ်းနဲ့ တက်မယ်ဆိုပြီး ဒီလမ်းကပဲတက်တယ်။ လမ်း၊
ဝေဖန်ပြီး ရှာတက်မနေတော့ဘူး။ အရှင်သာရီပုံတ္ထရာက
ဒီလမ်းက တက်လို့ရတယ်၊ မတက်ဘူး။ ဟိုလမ်းကတက်မယ်။

စင်စစ်တော့ ဟိုလမ်းက တက်လည်းရှတာပဲ၊ မတက်သေးဘူး၊
လျည့်နေတာပဲ။ သူက နောက်ဆုံးပတ်များ ထိုးတက်တော့၊
လေ့လမ်းများ၊ လေးလမ်းစွဲမှု နောက်ဆုံးပိတ်ကျွမ်း ထိုးတက်
တယ်။ သူက သီလျက်သားနဲ့ တက်တယ်။ မကွာဘူး
လား... (ကွာပါတယ်)။

ဓာတ္ထဲလမ်းကသာတက်ပါ

အဲဒါခင်ပျားတို့က အရှင်သာရီပုတ္တရာလား၊ အရှင်
မောဂ္ဂလာန်လားဆိုတာ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဝေဖန်ပြီးသကာလ
တွေ့တဲ့လမ်းကသာထိုးတက်၊ ရောက်တာသာ ပစာနပဲ...။
တောင်ထိပ်ရောက်တော့ သူလည်းတောင်ထိပ်ပဲ၊ ကိုယ်လည်း
တောင်ထိပ်ပဲ၊ ထူးတာမဟုတ်ဘူး... (မှန်ပါ)၊ မြန်မြန်
ရောက် အေးတာပဲ၊ သဘောကျပြီးလား...။

ရှင်သာရီပုတ္တရာက ငါလို့လူငါတံ့ခိုးယောက်ပဲတဲ့
ကဲ... ဒါဖြင့် ပြီးတော့ မှာခဲ့သေးတယ်၊ ခင်ပျားတို့
သတိထားဖို့က ဉာဏ် (၁၆) ပါးတွေကိုနော်။ ငါလို့ ဟိုလမ်း
ကတက်ရဲ၊ ဒီလမ်းကတက်ရ ဉာဏ်အမြင်နဲ့ဟာ ငါတစ်
ယောက်သာရှိတယ်။ ငါလို့လူ တစ်ယောက်မှ မရှိဘူး၊ ကျွန်တဲ့
လူတွေ အရှင်မောဂ္ဂလာန်တက်သလိုတက်၊ တွေ့တဲ့လမ်းကပဲ

တက်သွား။ သဘောပါလား . . . ။ ငါလိုလူက ငါတစ်
ယောက်ပဲ၊ အခုဟာ မှတ်တမ်းတင်ရအောင် လုပ်တဲ့လူပဲ၊
သဘောကျပြေား . . . မှတ်တမ်းတင်ရအောင် လုပ်တဲ့လူ
ဆိုတော့ မှတ်တမ်းများများကို ပြနိုင်တဲ့လူဟာ လောကမှာ
လည်း ခင်ပျားတို့ သိတဲ့အတိုင်းပဲ၊ လက်ပဲရဲ့ လက်ယာရဲ့
ဆိုတဲ့ ဂုဏ်ထူးကြီးနဲ့ဆိုတော့ ဉာဏ်ကျယ်ပါပေရဲ့ဆိုတဲ့
မှတ်တမ်းကို ရအောင်လုပ်ရတယ်။

ဒီပြင်လူလိုက်ဖို့မလိုဘူး

ပြီးတော့ ငါလိုလူဟာ ငါတစ်ယောက်ပဲရှိတယ်လို့
ပြောခဲ့သေးတယ်။ ဒီပြင်လူ လိုက်ဖို့မလိုဘူးဆိုတော့ ခင်ပျား
တို့ နှစ်ဉာဏ်နဲ့ တက်ချင်တက်၊ သုံးဉာဏ်နဲ့ တက်ချင်တက်။
ဒီဟာတွေတော့ဖြင့် မှတ်တမ်းတွေ လုပ်မနေနဲ့တော့။ ရှင်းပြီ
လား . . . ။ ခင်ပျားတို့ ရှုရမှာက . . . (ဖြစ်ပျက်တစ်ခုတည်း
ရှု)။

ဒီပြင် ဘာမှုမရှိဘူး။ အပျက်ချည်း မြင်နေတော့
ခြော်ဖြစ်လိုပျက်တာ။ မှန်းတာလည်း ခကာ၊ ခကာ ဖြစ်ပျက်
နေလို့ မှန်းတာပဲ မဟုတ်ဘူးလား . . . ။ သဘောကျပြေား
ကိုင်း . . . ဖြစ်ပျက်တွေချည်းပြုရမယ်၊ ကဲ-မင်းတို့ လျှော်လျှော်နေတယ်။
ရှုနော်းမယ့်ဆိုပြီး အဖြစ်အပျက်တွေကို လျှော်လျှော်နေတယ်။

ဒါကြောင့် အရှင်မဟာဂေါ်နှီကနဲ့ အရှင်သာရိပုတ္ထရာနဲ့
အမေးအဖြေလုပ်တယ်။

နောင်လာနောက်သားများအတွက်

အရှင်မဟာ ဂေါ်နှီက, က မေးတယ်၊ သောတာပန်
တည်ချင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဘာလုပ်ရမတုံးလို့ အရှင်မဟာ
ဂေါ်နှီက, က မေးလိုက်တယ်။ အရှင်သာရိပုတ္ထရာကိုပဲ
မေးလိုက်တယ်၊ နောင်လာနောက်သားများအတွက် ရဟန်ဘူး
နှစ်ပါးမေးတယ်။ အရှင်မဟာဂေါ်နှီက, ကလည်း ရဟန်ဘူး
နော်၊ အရှင်သာရိပုတ္ထရာကလည်း ရဟန်ဘူးနော်၊ ရဟန်ဘူး
ဖြစ်ပြီးမှ သူတို့ အမေးအဖြေ လုပ်ကြတာပဲ၊ ရဟန်ဘူးဖြစ်ပြီး
ကိုယ်တက်လာတဲ့လမ်းက လူတိုင်းသိပြီးသား၊ ဘာမေးနေ
စရာ လိုလိုတုံးလို့ ခင်ပျားတို့က စောဒကတက်သိရမယ်. . .
(တင်ပါ)၊ မဟုတ်ဘူး. . . တဲ့။

သောတာပန်တည်ချင် ဘယ်ကအရှမှာတဲ့

နောင်လာနောက်သားများ အလုပ်ခွင် ပြချင်လို့
သဘောကျပြီလား. . . (ကျပါပြီ)၊ ဘာပြချင်လို့လဲ။
နောင်လာနောက်သားများကို အလုပ်ခွင် မမှားရအောင်
ပြချင်လို့ဆိုတော့ အရှင်မဟာဂေါ်နှီက, က မေးလိုက်တယ်။

အရှင်ဘုရား သောတာပန် တည်ချင်ရင် ဘယ်ကစ လုပ်ရ^၁
မတဲ့။ အို-ဉာဒယဗ္ဗာယက စ,လုပ်ပေါ့ကွာ အရှင်သာရီပူထွေရာက
ဖြေလိုက်တယ်၊ ဒီက စ,လုပ်ပြီး ဖြစ်ပျက်မြင်လိုရှိရင် ဖြစ်ပျက်
မှန်း၊ ဖြစ်ပျက်ဆုံးလိုရှိရင် ဒါဟာ သောတာပန်တည်တာပေါ့
ကွာ။ နေ့စမ်းပါဉားဘုရား။ နှဲ သကဒါဂါမ် တည်ချင်တော့
ဘယ်ကစပြီး ဘယ်ကထူးပြီး ဘာလုပ်ရမှာတုံးမေးတယ်။
မမေးသင့်ဘူးလား... . (မေးသင့်ပါတယ်ဘုရား)။

သကဒါဂါမ်တည်ချင်တော့ဘာလုပ်ရမလဲ

သကဒါဂါမ် တည်ချင်တော့ ဘာလုပ်ရမလဲ၊ အို.. .
မင်းဖြစ်ပျက်က စ,ကွာ။ ဒီက စ,တယ်ဆိုတော့ သူမပြီးနေ
သေးဘူးလား။ ဒါနဲ့ နောင်လာနောက်သားတွေအတွက်
မေးတာကိုးပျော်။ အနာဂတ် တည်ချင်ရင်တော့ရော ဘယ်ကစရ
မလဲ၊ ဒီဖြစ်ပျက်က စ,ရမယ်။ ရှင်းပြီလား... . (ရှင်းပါတယ်
ဘုရား)၊ ရဟန္တဖြစ်ချင်ရင်ရော, ဘယ်ကစ,ရမလဲ။ ဒီဖြစ်ပျက်
ကပဲ စ,ကွာ။ သူဟာ ဒီကနေပြီး စ,နိုင်းနေတာပဲ။

ဆရာလည်းမများနဲ့စတော့? ဖြစ်ပျက်က စလုပ်

အဲဒါကြောင့် ခင်ပျားတို့ဆရာလည်း မများနဲ့တော့
ဉာဏ်လည်း မများနဲ့တော့ ဖြစ်ပျက်က စ,လုပ်ရောက်ရမယ်။

သံဘောပါပြီလား၊ ဆရာလည်း မများနဲ့ ဉာဏ်လည်း မများ
နဲ့ . . . (မများပါဘုရား)။

မင်း . . . ဒီအတိုင်းသာ တက်တော့၊ ကျမ်းမျိုးစုံကို
စုံနေပြီ။ မစုံသေးဘူးလား . . . (စုံပါပြီ)။ အရှင်ပေါ်နှီးလလည်း
ဟောပြီးပြီ၊ အရှင်မဟာ့ကောင်းကနဲ့ အရှင်သာရိပုတ္ထရာ
အမေးအဖြေလည်း ဟောပြီးပြီ၊ အရှင်သာရိပုတ္ထရာနဲ့ အရှင်
မောဂ္ဂလုံနှင့်တက်ပုံကလေး ထူးခြားပဲ ပြုပြီးပြုဆိုတော့ ဒီနှစ်ထဲ
မှာ နည်းတာမဟုတ်ဘူး။ ကျူးပဲ-ဒီဉာစာကို တရားပဲ့ကြီး
ချုဟောရင် တစ်လလောက် ဟောယူရလိမ့်မယ် (တင်ပါ
ဘုရား)။ မဟောရပေဘူးလား . . . (ဟောရပါတယ်ဘုရား)။
ဟောရလိမ့်မယ်။ ဒီဉာစာ နည်းတာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ ဟိုမှာ
အသေးစိတ် အကျယ်ချွဲပြီး သကာလ တက်ပဲ့၊ တက်နည်းနဲ့
တက္က ပြောရမှာပေါ့ . . . ။

အာဟုဗိုဓိဓက္ခာင့်မဂ်ပိုလ်တားနိုင်တယ်

ခင်ဗျားတို့က တရားလည်း လိုချင်သေးတယ်။ ပြန်
မယ့်ရက်ကလည်း ပါပြီးသားလူတွေဆိုတော့ အတော်ခက်
တယ်။ အတော်ခွာကျတဲ့လူတွေ ဖြစ်နေတယ်။ ဒီလာတာ
ဝင့်ကျတ်ချင်လို့ လာတာမဟုတ်လား . . . (ဟုတ်ပါတယ်)။
အမယ်လေး အတော် လျှော့စျေးနိုင်တဲ့လူပါလား၊ တစ်ဝက်

ကျွတ် လောက်ပြီ။ အဲဒီတော့ကို . . . တဲ့။ ဒီလိုလုပ်ကြပါတဲ့
ခင်ဗျားတို့ချည်း လျှောက်နေလို့ မပြီးသေးဘူး ဘုန်းကြီးတို့
လူအကြောင်းလည်း နားလည်ပါတယ်။ လူဆိုတာ 'ယရာဝါ
သော ပဟုကိစ္စာ' ဆိုတဲ့ အတိုင်း အင်မတန် ကိစ္စများ
ပါတယ်။ ဒီပဟုကိစ္စကြောင့် မဂ်တား၊ ဖိုလ်တား ဖြစ်နိုင်တယ်
(မှန်ပါ)၊ သဘောကျေပြီလား . . . ။

ပဟုကိစ္စသည် ဘာတဲ့ . . . ။ ကိစ္စသည် ကိုလေသာ
၏ ကိစ္စ (အင်မတန် ဟုတ်ပါတယ်ဘူရား)၊ ကိုလေသာ၏
ကိစ္စသည် မဂ်တားမြစ်သည်၊ သဘောကျေပြီလား . . . ။ အဲဒီ
တော့ မဂ်ကို တားမြစ်နေတာကို ခင်ဗျားတို့က တားမြစ်တဲ့
ဘက်ကနေပြီး ရွှေနေလိုက်တယ်၊ တားမြစ်ရတာ ကောင်း
နိုးနှီး။ တားမြစ်တာ တားမြစ်သင့်တယ်ဆိုပြီး ကိုလေသာ
ဘက်က ရွှေနေလိုက်တယ်။ ဉာဏ်ဘက်က ရွှေနေမှလိုက်
ဘူး။ တစ်ခါတလေတော့ ပါဋ္ဌနဲ့တော်င် တစ်ဖက်က ရွှေနေ
လိုက်သေးတယ်။ ကိုယ့်ဘက်က ကိုလေသာဘက်က
အထောက်အခံရအောင်။ အင်း . . . ရှုံးပုံ ခင်ဗျားတို့ ပြောလို့
မဖြစ်ပါဘူး။ ရှုံးပုံများတော့ ပဋိစာစာရိဟာ တစ်ခါတည်း
ကိုလေသာရှုံး၊ ရှုံးတုန်းက အဝတ်ကိုမကပ်ဘူး၊ နောက်မဂ်
မရမိကလေးမှာပဲ အဝတ်ကပ်တယ်။ ခင်ဗျားတို့က အရှက်မရှိ
တဲ့ စကားတွေကို သိပ်သုံးတားပဲ၊ ရိပ်မိပြီလား။ အဝတ်မကပ်

တဲ့ စကားတွေကို ခင်ဗျားတို့က သိပ်သုံးတယ်။

ကဲ... ဒါကြောင့် အဝိဇ္ဇာရှိနေလိုရှိရင် ဟီရိသြတ္တပွဲ
မရှိဘူး ဘုရားဟောတာကို ကြိုက်ကြခဲ့လား... . (ကြိုက်ပါ
တယ်)။ အဝိဇ္ဇာချုပ်သွားလိုရှိရင် ဟီရိသြတ္တပွဲလည်း
ကပ်လာတယ်ကွဲ... (တင်ပါ)၊ ဘယ်ပါဉိတော်မှာ ပါသလဲ။
အဝိဇ္ဇာ ရှိနေလိုရှိရင် ဟီရိသြတ္တပွဲဆိုတာ ဘယ်တော့မှ မလာ
ဘူး။ ဟီရိသြတ္တပွဲဆိုတဲ့တရား မလာဘူး... . တဲ့ အဟိရိက
နဲ့ အနောတ္ထပွဲသာ လာနေတယ်။ မရှုက်မကြောက် မလနဲ့
တာတွေလာနေတယ်... (မှန်ပါ)၊ သဘောပါပြီနော်... .
(ပါ,ပါတယ်ဘုရား)။ ကောင်းပြီ... . ဒါဖြင့် ဒီနေ့ ပြောရတာ
ဘုန်းကြီးများလည်း အဖိုးတန်တယ်၊ ခင်ဗျားတို့ဘုက်ထဲမှာ
လည်း အမျိုးမျိုး ရှင်းသွားလိမ့်မယ် (တင်ပါ)၊ မရှင်းဘူးလား
(ရှင်းပါတယ်ဘုရား)။

(၁၆) ညာ၏က ရှင်သာရိပုတ္ထရာရဲ့မှတ်တမ်း

အခုခီမှာ ဘယ်နှစ်ဘုက်ဟောသလဲ... (နှစ်ဘုက်
ဟောပါတယ်ဘုရား)။ အနတ္ထ လက္ခဏာသုတ်... .
(သုံးဘုက်)၊ အရှင်သာရိပုတ္ထရာ မှတ်တမ်းကျတော့ ၁၅, ၁၆,
၁၀, ၁၆ မဟုတ်ဘူးလား... . အဲဒီတော့ အရှင်သာရိ
ပုတ္ထရာက ဘယ်လိုမှာခဲ့သတဲ့... . ငါလိုလူ ငါတစ်ယောက်

၅၆

ပ နိတယ်လို့ ပြောတယ်၊ ဒါပြုပဲလူ မလိုက်နဲ့လို ပြောတယ်. . . ॥
 ငါလိုလူဟာ ငါတစ်ယောက်တည်းပနိတယ်။ ဒါပြုပဲလူ မလိုက်
 နဲ့တဲ့ လိုက်ရင်မှားလိမ့်မယ်၊ သူ့ဉာဏ်မျိုးလည်း မဟုတ်ဘူး။
 သူ့ဆုတောင်းမျိုးလည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့ ခင်ဗျားတိုကာ လိုက်နေ
 လိုနိုရင် မောရုံပဲ နှီမယ်၊ မောပြီးတော့ အချိန်ကြာသွားမယ်၊
 ကြာသွားပြီး သကာလ သူ့ဆုတောင်းမျိုး မဟုတ်တော့ ရမှာ
 လည်း မဟုတ်ဘူးလို့ မဆိုနိုင်ဘူးလား. . . ॥ အဲဒါကြာင့်
 နှစ်ဉာဏ်နဲ့ တက်တက်၊ သုံးဉာဏ်နဲ့ တက်တက် တောင်ထိပ်
 ရောက်တာသာပဓာနပဲကွဲ လိုရင်းပဲကွဲ။

တောင်ထိပ်ရောက်တာသာ ပဓာန

သဘောပါသလား။ ဒီအတိုင်းသာ တက်ကွဲတဲ့
 နှစ်ဉာဏ်သုံးဉာဏ်နဲ့ဆိုရင် မတိုလွှန်းဘူးလား. . . တို့တို့
 မတို့တို့ တောင်ထိပ်ရောက်မှုသာ ပဓာနပဲ။ ဟုတ်ပြီလား. . .
 (ဟုတ်ပါတယ်)၊ နိုဗ္ဗာန်တည်းဟူသော တောင်ထိပ်ရောက်မှု
 သာ. . . (ပဓာန)၊ ပဓာန၊ ပေါ်ပြီနော်. . . . ॥

ရှင်သာရိပုံတ္ထရာက ငါစနာက်ဘယ်လူမှု မလိုက်
 နဲ့တဲ့

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် အရှင်သာရိပုံတ္ထရာက ဘယ်လို

မှာခဲ့သတုံး ကိုထွန်းရင်... (ငါလိုလူ ငါတစ်ယောက်ပဲ ရှိတာမှာ ခင်ပျားတို့က သူနဲ့တူအောင်လုပ်လိုတော့ မဖြစ်ဘူး။ ငါတစ်ယောက်ရှိတယ် လို့ ပြောလျက်သားနဲ့ ခင်ပျားတို့က တူချင်လိုတော့ ဖြစ်ပါ မလား... (မဖြစ်ပါဘုရား) ဘုရားတစ်ဆူမှာ တစ်ယောက် ရှိတယ်။ မောနေယျတို့၊ လက်ပဲရုံတို့ လက်ယာရုံတို့ဆိုတာ ဘုရားတစ်ဆူမှာ တစ်ယောက်စီရှိတာကိုး။ အဲဒီဘက် လိုက် မနေနဲ့၊ မလိုက်ရစ်နဲ့လို့ မှာ့ပစ်ခဲ့တယ်။ သဘောပါသလား။

**ဘုရားဟောတဲ့အတိုင်း နှစ်ညာ၏၊ သုံးညာ၏နဲ့
တက်ပါ**

အရှင်သာရိပုဇ္ဈရာ ဘယ့်နှယ်မှာသလဲ (သူ့နောက်
မလိုက်နဲ့တဲ့)၊ ငါလိုလူတော့ ငဲ့ညာ၏အတိုင်းတော့ မလိုက်နဲ့
ငါလိုလူက ငါတစ်ယောက်သာရှိတယ်။ မင်းတို့တော့ မြတ်စွာ
ဘုရား ဟောတော်မူခဲ့အတိုင်းပဲ နှစ်ညာ၏နဲ့ တက်တက်၊
သုံးညာ၏နဲ့တက်တက်၊ ကျူပ်တို့က ညာ၏ထိုင်းတဲ့အတွက်
မှတ်တမ်းမဆောင်နိုင်ဘူး။ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)၊
ဖြစ်ပျက် ဥဒုယွာယာ၊ သခါရာပေကွာညာ၏၊ အနုလောမညာ၏
ဂေါ်ဖြေဘူး၊ မင်းညာ၏ ဖိုလ်ညာ၏၊ ပစ္စဝေကွာ အာညာ၏ သူက
ဒါတွေအကုန် “နတ်” (note) တွေလုပ်သွားတယ်။

ချွေးကျြပြီးအချိန်ကုန်မှာစိုးလို့

အဲဒီတော့ ငါလို နှစ် (note) တွေလုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ငါတစ်ယောက်ရှိတယ်။ ဒုံးပြုင်သူသည် နှစ် (note) တွေနဲ့ မဖြစ်ဘူး။ ပေါ်ပြီလား... ဒီဟာကို မြင်လို့ပြောတာ။ ကျုပ်က ဒီလိုလုပ် နေမှာစိုးလို့ ချွေးပီးပီးကျြပြီး အချိန်ကုန်သွားမှာစိုးလို့။ ဒါက တော်တော့ ဆရာသင်ပေးလို့လည်း မရဘူးဆိုတော့ အခု အရှင်သာရိပုတ္တရာနဲ့ အရှင်မောဂ္ဂလာန်ပြောတဲ့ဝတ္ထု၊ ပြောလိုက်လို့ ခင်ဗျားတို့ ရှင်းသွားတာပေါ့။ ငါလိုလူ ငါတစ်ယောက်သာရှိတယ်။ ငါနောက် ဘယ်သူမှ မလိုက်နဲ့။ အရှင်မောဂ္ဂလာန်ကတော့ ဒီဖြစ်ပျက်ထောက်မိရာကဲနေပြီး တက်သွားတယ်... (တင်ပါ)၊ ငါကတော့ ပြန်ဆင်းပြီး ဟိုလူညွှတယ်... (လူညွှပါတယ်)၊ မလူညွှဘူးလား...။

ဘာမှုရှည်မဓနနဲ့ရှည်နေရင်ကြာဓနမယ်

အဲဒီတော့... ကွာ့၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသွားတဲ့ နိဗ္ဗာန်၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သွားတဲ့ နိဗ္ဗာန်၊ သူရာမှခတ္ထိလို့ သေသောက်ကျိုးသွားတဲ့ နိဗ္ဗာန် ထူးသေးသလားလို့ မေးလိုက်တယ်။ နိဗ္ဗာန်ကျွေတော့... (မထူးပါ)၊ မဂ်ဝင်ရင်ဘာထူးတာမှတ်လို့။ သူရာမှခသေသောက်ကျိုးက သွားတဲ့ နိဗ္ဗာန်က လည်း ဒီနိဗ္ဗာန်ပဲ၊ ဒုက္ခခ်ပ်သိမ်းပြိုမ်းတာပဲ... .

(မှန်ပါ)၊ ဘရားသွားတဲ့ နိဗ္ဗာန်ရော... (ဒုက္ခခပ်သိမ်း
ြိမ်းတာပါ၊ အတူတူပါပဲဘရား)။

တူတူပဲဆီတော့ ခင်ပျားတို့က လောကီဂုဏ် ငဲ့နေ
တာဖြင့် အတူတူဖြစ်ချင်မှ ဖြစ်မယ်။ ဟိုရောက်ပဲ ရောက်တဲ့
နေရာမှာ ဘယ်သူမှ မထူးဘူး။ ထူးသေးသလား (မထူးပါ)
အဲဒါကြောင့် ခင်ပျားတို့ သာဝက ပါရမိဉာဏ်သွားလိုက်၊
ဘာမှရှည်မနေနဲ့ ရှည်နေရင် ခန္ဓာဝန် ထမ်းပြီးတော့ ဒုက္ခ
ရောက်မယ်။ မရောက်ပေသွားလား၊ အေး... ဒါဖြင့် တရား
သိမ်းတော့မယ်၊ တစ်နာရီပြည့်ပြီ။

ရှင်သာရီပုံစွဲရာက (၁၆) ဉာဏ်ဟောတယ

ဘယ်နှစ်ဉာဏ် ဟောသတုံး... (နှစ်ဉာဏ်)၊ အနတ္တ
လက္ခဏာသုတ်မှာ ဘယ်နှစ်ဉာဏ် ဟောသတုံး...
(သုံးဉာဏ်ပါ)၊ သုံးဉာဏ်ဟောတယ။ အရှင်သာရီပုံစွဲရာ
ဟောတဲ့ ပဋိသိမ့် ဒါမိဂကျတော့ ဆယ့်ခြောက်ဉာဏ်ဟော
တယ... (ဆယ့်ခြောက်ဉာဏ်ပါ)၊ သူက ငါလိုလူ ငါ
တစ်ယောက်ပဲရှိတယ။ ငါနောက်မလိုက်နဲ့တဲ့ အရှင်သာရီ
ပုံစွဲရာက ပြောတယ... (မှန်ပါ)။

ဘုရားကဉာဏ်ချိပော့မစန့်စတော့သူး

ဆိုတော့ ဒါမလိုက်နဲ့ ဒါကိုလိုက်။ ဒါအများသွားတဲ့
လမ်းပဲ။ ခုနက ဘုရားသွားတဲ့လမ်း ဒီလမ်းပဲ။ အခုန ရဟန်း
ပေါင်း ငါးရာသွားတာလည်း ဒီလမ်းပဲ။ ပဋိဝရဟန်းတွေသွား
တာလဲ ဒီလမ်းပဲ။ နောက်နေရာတိုင်း ဟောတာက ဉာဏ်စဉ်
ကို ဘုရားဟောမနေတော့သူး . . . ။

ဉာဏ်စဉ်မပါပဲနဲ့ နိုဗ္ဗာန်ကိုကူးသွားတယ်

အေး . . . အနိစ္စရှု “သပြေသီရာ အနိစ္စတိ၊ ယဒါ
ပညာယ ပသာတိ” ဆိုတော့ ဒါနဲ့ ရဟန်းငါးရာ ကျွတ်တယ်
ဒီတော့ ဉာဏ်စဉ်ပါသေးသလား . . . (မပါ,ပါ)၊ မပါတော့
ဘူး။ အနိစ္စကနေပြီး အနိစ္စဆုံးတဲ့ ဉာဏ်ကို ကူးသွားတယ်။
ဒုက္ခကနေပြီး ဒုက္ခကင်းတဲ့ နိုဗ္ဗာန်ကို ကူးသွားတယ်။ အနတ္ထ
ကနေပြီး အနတ္ထဆုံးတဲ့ နိုဗ္ဗာန်ကို ကူးသွားတယ်။ ရှင်းပြီလား
(ရှင်းပါပြီ)၊ အဲဒါကြောင့် ခင်ပျားတို့ လျှောရှည်မနေနဲ့ လျှော
ရှည်နေရင် ကြောနေမယ် . . . ။

ဟချိန်စေပြီ . . . တော်ကြေးစိုး
သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓု . . .

